

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇН
Західноукраїнський національний університет
Навчально-науковий інститут міжнародних відносин
ім. Б.Д.Гаврилишина
Кафедра міжнародних економічних відносин

РАДЬ Ростислав Дмитрович

**СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА НЕРІВНІСТЬ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ
ВИКЛИКІВ**

спеціальність: 292 - Міжнародні економічні відносини
кваліфікаційна робота за освітнім ступенем «бакалавр»

Виконав студент
групи МEB-41
Пукіш М. В.

Науковий керівник
к.е.н., доцент,
Гомотюк В.О.

ТЕРНОПІЛЬ-2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ ТА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА НЕРІВНІСТЬ.....	5
1.1. Глобальні виклики.....	5
1.2. Соціально-економічна нерівність.....	10
1.3. Пандемії як один із найбільших «не розрівнювачів» серед глобальних ризиків.....	15
РОЗДІЛ 2. СОЦІАЛЬНА Й ЕКОНОМІЧНА НЕРІВНІСТЬ В УМОВАХ ПАНДЕМІЙ.....	23
2.1. Соціальна й економічна нерівність під час спалаху холери в Ємені 2016- 2021рр.....	23
2.2. Соціальна й економічна нерівність під час епідемії еболи в Ківу 2018- 2020рр.....	28
2.3. Соціальна й економічна нерівність під час спалаху лихоманки у Сінгапурі 2019-2020рр.....	33
РОЗДІЛ 3. ПРОПОЗИЦІЇ, ЩОДО ВРЕГУЛЮВАННЯ СОЦІАЛЬНО- ЕКОНОМІЧНОЇ НЕРІВНОСТІ В УМОВАХ ПАНДЕМІЙ.....	38
3.1. Пропозиції, щодо врегулювання соціально-економічної нерівності в умовах пандемій на прикладі Ємену в 2016-2021рр.....	38
3.2. Пропозиції, щодо врегулювання соціально-економічної нерівності в умовах пандемій на прикладі Демократичної республіки Конго в 2018-2020рр.....	43
3.3. Пропозиції, щодо врегулювання соціально-економічної нерівності в умовах пандемій на прикладі Сінгапуру в 2019-2020рр.....	48
ВИСНОВКИ.....	54
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	57

ВСТУП

Актуальність теми дослідження.

В міру розвитку суспільства виникають багато проблем різного характеру: соціальні, економічні, природні тощо. Деякі з цих проблем мають антропологічний характер виникнення інші ж є повністю природними процесами. І усі ці проблеми потребують детального аналізу для розуміння причин їх виникнення та наслідків наявності цих проблем, що надалі допоможе людству впоратись із цими проблемами. Проте, варто зазначити, що глобальні виклики які стоять перед людством всього лиш містять в собі, і не обмежуються тільки соціальними, економічними й природними викликами. Усі глобальні виклики які існують, будуть постійно оновлюватись, змінюватись, оскільки не є можливим вирішити або ж викорінити усі проблеми до кінця, на їх місці завжди будуть поставати нові виклики. Також зі зміною самого суспільства, його розвитком або ж руйнацією будуть також поставати нові виклики для усіх нас. Тому дослідження глобальних викликів, які стоять перед усім людством є вкрай важливим, оскільки неможливо просто дивитись на те, як проблеми накопичуються, нам усім варто більш ретельно їх досліджувати, і спільними зусиллями їх викорінювати у міру наших можливостей для стабільного і сталого розвитку суспільства.

Ступінь вивчення проблеми.

Очевидно, що зі збільшенням кількості глобальних викликів, які поставали щодня перед усім людством, збільшувалась і кількість вчених, соціального, економічного та інших напрямків, які почали досліджувати питання впливу на глобальних викликів на життя людей по всьому світу. Щороку найкращі з них досліджують це питання, і починаючи з 2004 створюють звіти з аналітикою і прогнозами щодо глобальних викликів людства. Платформою розповсюдження цих звітів є Світовий Економічний Форум (WEF).

Мета дослідження.

Метою дослідження є аналіз соціально-економічних наслідків вибраних глобальних викликів і пошук механізмів покращення ситуації в соціально-економічній сфері життя за умов наявності цих викликів.

Відповідно до мети дослідження вирішувалися такі завдання:

- проаналізувати приклади глобальних викликів і їх вплив на соціально-економічне середовище;
- дослідити способи зменшення соціально-економічної нерівності в умовах наявності вибраних глобальних викликів.

Об'єкт і предмет дослідження.

Об'єктами дослідження є:

- Спалах лихоманки ебола в Демократичній Республіці Конго 2018-2020 рр.;
- Спалах холери в Ємені 2016-2021 рр.;
- Спалах денге в Сінгапурі у 2019-2020 рр.

Предметом дослідження є соціально-економічна нерівність в країнах учасниках торгових війн.

Використані методи та інформаційна база дослідження.

Методологічною базою дослідження є принципи сучасної аналітичної соціально-економічної теорії.

Дипломна робота складається із вступу, трьох розділів, висновків та списку використаних джерел.

РОЗДІЛ 1. ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ ТА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА НЕРІВНІСТЬ

1.1 Глобальні виклики

Ось уже близько 20 років як, найкращі економісти та соціологи планети досліджують питання глобальних викликів. До організацій, які беруть на себе відповідальність у публікуванні списку глобальних викликів планети відносяться :

- Світовий Економічний Форум;
- Організація Об'єднаних Націй.

Глобальні виклики драматизують нашу взаємозалежність [1]. Кажуть Крістен Хайт і Джон Сейтц, і з ними важко не погодитись. Глобальні виклики повноцінно являють собою наслідки людських дій або ж бездіяльності у багатьох аспектах нашого соціального життя.

Згідно із останнім звітом Глобальних ризиків від СЕФ за 2023 рік усі глобальні ризики людства поділяються на [2, с.6.]:

- Економічні;
- Природні;
- Геополітичні;
- Соціальні;
- Технологічні.

І справді, кожна із цих категорій глобальних ризиків, тою чи іншою мірою пов'язана із діяльністю людей.

Економічні ризики пов'язані зі створеною людьми економічною системою світу, де кількість взаємозв'язків і ниточок по всьому світу стала неймовірно великою, і як наслідок отримуємо ситуації де, чим складнішою стає система, тим більше у ній виникає небезпек.

Економічні глобальні ризики можуть мати серйозні наслідки для світової економіки та суспільства в цілому. Коли економічні кризи виникають в одній країні або регіоні, вони часто поширюються на інші частини світу через глобальні фінансові та торговельні зв'язки. Такі кризи можуть призвести до

зниження світового валового внутрішнього продукту, росту безробіття, скорочення інвестицій та падіння обсягів міжнародної торгівлі. Наслідки таких ризиків відчуються на різних рівнях - від індивідуальних домогосподарств до національних економік. Втрати робочих місць, погіршення життєвих умов, зростання бідності і соціальної напруженості - це лише кілька з багатьох наслідків, які можуть виникнути в результаті економічних глобальних ризиків.

Щодо природних глобальних ризиків, то тут усе не так просто, оскільки усі природні ризики, можна розділити як наслідок дій людей, тобто антропогенних чинників, і на повністю природні явища, які виникають циклічно або що у природі.

Природні глобальні ризики, такі як природні катаклізми і кліматичні зміни, можуть мати серйозні наслідки для планети та людського суспільства. Екстремальні погодні умови, такі як урагани, повені, землетруси і посухи, можуть спричинити значні матеріальні збитки, руйнування і втрати людських життів. Природні лиха можуть призвести до економічних втрат у великих масштабах, зниження продуктивності сільського господарства, руйнування інфраструктури і змін клімату. Крім того, зміна клімату є однією з найбільших загроз для людства, і вона може мати глибокі соціоекономічні наслідки, такі як підвищення рівня моря, зміни в посівних площах та проблеми з доступом до води. Наслідки природних глобальних ризиків вимагають від нас прийняття заходів для протидії, зменшення вразливості та налагодження співпраці на міжнародному рівні для впорядкування змін, адаптації до нових умов і відновлення після кризи.

Геополітичні ризики - це ризики пов'язані із недостатками міжнародної дипломатії та міжнародного права. На жаль у світі все ще існує багато країн, які готові розв'язати війну проти іншої країни, тим самим посягнувши не тільки на усі норми та права міжнародного права, так ще й на долі інших людей або і їх життя. Що як наслідок приводить до погіршення багатьох аспектів життя людей, що створює нові глобальні виклики для світу, наприклад : збільшення міграції, безробіття тощо.

Геополітичні глобальні ризики можуть мати значний вплив на стабільність та безпеку світового порядку. Конфлікти між державами, терористичні загрози, наростання націоналістичних та етнічних напружень - це лише кілька прикладів геополітичних ризиків, які можуть виникнути. Ці ризики можуть призвести до ескалації воєнних конфліктів, колосального руйнування інфраструктури, громадянських війн та громадських протестів. Наслідки геополітичних глобальних ризиків також можуть включати зростання розселення, міграційні кризи, економічну нестабільність та зниження довіри між країнами. Впровадження ефективних механізмів дипломатії, співробітництва та миротворення є важливим для зменшення геополітичних ризиків та збереження світового порядку та безпеки.

Соціальні та технологічні виклики повністю пов'язані із діяльністю людини, розвитком науки та прогресом суспільства в цілому. Тобто усі наслідки, які виникають від соціального життя кожного з нас, і усі наслідки технологічного прогресу людства, потрапляють в ці категорії ризиків.

Соціальні глобальні ризики можуть мати значний вплив на людське суспільство та якість життя людей по всьому світу. Нерівність, бідність, дискримінація, соціальна напруженість та відсутність доступу до основних прав та послуг - це лише деякі з соціальних ризиків, з якими стикається світове співтовариство. Ці ризики можуть призвести до загострення соціальних конфліктів, зниження якості життя, погіршення фізичного та психічного здоров'я, відчуття виключеності та невпевненості у майбутньому. Наслідки соціальних глобальних ризиків можуть також обтяжувати соціальну стабільність, підірвати довіру до влади та спричинити громадські протести. Розвиток соціальної справедливості, забезпечення доступу до освіти, охорони здоров'я, житла та праці, а також підтримка інклюзивних та рівноправних суспільств є важливими кроками для протидії соціальним глобальним ризикам та забезпечення стійкого розвитку.

Технологічні глобальні ризики можуть мати широкий спектр наслідків для суспільства і людства в цілому. Швидкий розвиток технологій, таких як штучний

інтелект, кібербезпека, біотехнології і нанотехнології, відкриває нові можливості, але також створює нові загрози. Наслідки технологічних глобальних ризиків можуть включати збільшення кібератак, втрату приватності та безпеки даних, масове безробіття в результаті автоматизації робочих місць, етичні проблеми у використанні біотехнологій та наноматеріалів, а також збільшення соціальної нерівності. Технологічні глобальні ризики також можуть впливати на глобальну економіку, міжнародні відносини та геополітичну стабільність. Широка співпраця між урядами, промисловими секторами, академічними установами та громадськістю є важливою для визначення ризиків, розробки регуляційних механізмів та забезпечення використання технологій на користь суспільства і збереження його безпеки.

Методикою визначення глобальних ризиків є наступні пункти:

1. Оцінка глобальності. У цій категорії оцінки основною вимогою до майбутніх глобальних ризиків є глобальність масштабів проблеми. Щоб потрапити в список глобальних ризиків в цій категорії потрібно бути присутнім в щонайменш трьох регіонах світу, і щонайменше на території мінімум 2 континентів.
2. Оцінка міжгалузевості. Щоб вважатись глобальним ризиком, ризик повинен впливати мінімум на три галузі, охоплюючи як первинні, так і вторинні наслідки.
3. Оцінка невизначеності. В цьому критерії здійснюється оцінка того, як цей потенційний глобальний ризик буде себе поводити протягом десятиліття, до яких подій і наслідків може привести цей ризик, і наскільки великим є його потенційний вплив.
4. Оцінка економічного впливу. У цьому критерії оцінюється, чи спроможний ризик завдавати збитків на суму більшу за десять мільярдів доларів США та/або чи здатний ризик створити умови для страждання людей, які, як наслідок, створять політичну реакцію і значний тиск з боку суспільства.

5. Оцінка багатосторонності. В цьому пункті оцінювання, оцінюється взаємозв'язок ризику з іншими ризиками, складність наслідків спричинених існуванням цього ризику, і оцінки рушійних сил які спричинили появу і розвиток ризику.

Дослідження глобальних ризиків має велике значення для нашого суспільства і майбутнього планети. Ці ризики, будь то економічні, природні, геополітичні або технологічні, мають потенціал створити значні виклики та наслідки для нашого життя і добробуту. Шлях до досягнення стійкого розвитку та забезпечення безпеки полягає в розумінні цих ризиків, їхньому передбаченні, превентивних заходах і адаптації до них.

Дослідження глобальних ризиків допомагає нам розкрити потенційні загрози та визначити можливі шляхи їхнього уникнення або зменшення. Воно надає нам інформацію та аналітичні інструменти, які допомагають розробляти стратегії реагування на небезпеки та планувати майбутні дії. Дослідження глобальних ризиків також сприяє посиленню співпраці між науковими громадами, владою, громадськістю та приватним сектором для спільного вирішення цих проблем.

Забезпечення безпеки і стійкого розвитку потребує системного підходу, що базується на наукових дослідженнях глобальних ризиків. Це допомагає нам адаптуватись до змін, створювати більш стійкі системи, зменшувати нерівності і зберігати цінні ресурси для майбутніх поколінь. Дослідження глобальних ризиків є основою для прийняття обґрунтованих рішень, розробки політик та впровадження інноваційних рішень, які допомагають нам протистояти та мінімізувати негативний вплив ризиків.

Отже, вивчення глобальних ризиків є необхідним і важливим елементом для створення стійкого та безпечного світу. Визнання, розуміння і відповідальна реакція на ці ризики дозволяють нам побудувати майбутнє, в якому люди та планета мають змогу процвітати і розвиватись на довгі роки.

1.2. Соціально-економічна нерівність

“Здається, нерівність буде з нами завжди, доєднавшись до смерті й податків як єдиних невідворотних речей у цьому світі [3, с.132]”. І справді, соціальна і економічна нерівність здається була і й буде із людством до самого його скону. На превеликий жаль ми не зможемо повністю викорінити річ, яка є у самій суті людського буття, проте ми сміло можемо зробити усе можливе, аби зменшити його вплив на наше існування.

Щобільше, у всьому світі дискурс важливості та проблематичності соціально-економічної нерівності, стає дедалі більшим. До прикладу, згідно з дослідженням проведеним Дослідницьким центром П'ю, у 31 країні із 39 опитаних більшість людей вважають, що соціально-економічна нерівність - “це велетенська проблема”[4]. Це дає нам чітко розуміти, що людство розуміє проблематичність наявності соціально-економічної нерівності, проте, чи розуміємо ми, що таке ця “соціально-економічна нерівність”?

Згідно з енциклопедичним визначенням “нерівність” - це невідповідність різних частин, або ж складових якоїсь сукупності, а також, різноманіття в різні періоди часу [5, с.569]. Проте більш цікавим і логічним на мою думку є визначення від О.Беляєва, на думку якого «нерівність виступає як неоднакові можливості доступу до матеріальних благ» [6, с. 202]. Щодо визначення терміну соціальний, пропоную повернутись до енциклопедичного визначення, яке каже нам, що: соціальний – пов'язаний з життям і відносинами людей у суспільстві [5, с. 763].

Отже, можна зробити висновок, що соціально-економічна нерівність - це стан за яким у житті і відносинах людей в рамках суспільства настає стан при якому у різних людей неоднакові можливості доступу до матеріальних благ.

Проте, розгляньмо це питання зазираючи в історію людства.

У минулому склалося первинне розуміння цього поняття, яке відображалось в працях Платона, давньогрецького філософа, який виділяв два стани, що базувались на соціальному розшаруванні - бідних та багатих. Платон використовував термін "геометрична рівність" для опису рівності у гідності та

чесності, а також термін "арифметична рівність" для опису рівності у мірі, вазі та числі. Це дає підстави для твердження, що Платон розумів соціальну нерівність як позитивне явище, коли воно сприяло розбудові справедливого суспільства, заснованого на гідності та чесності. Однак, він виступав проти абсолютної соціальної нерівності.

До порівняння у своїй роботі "Політика", Аристотель більш детально досліджує проблему соціальної нерівності, вбачаючи в основі воєн та повстань протилежні інтереси багатих та бідних. Хоча він не підтримував ні владу бідних, ні владу багатих, щоб уникнути руйнування суспільства, він радив обирати на вищі державні посади лише представників середнього класу. Аристотель не займався проблемою рабства та економічної нерівності, оскільки він вважав рабів не людьми. Загалом, вчення Платона та Аристотеля є прикладами різних поглядів на соціальні процеси в античну добу, зокрема на соціальну нерівність.

Філософські погляди того періоду відображають соціальну диференціацію суспільства та нерівний розподіл влади. У цьому типі суспільства влада належала лише надзвичайно заможним громадянам, які також мали право на використання громадських ресурсів, через свою власну "доброчесність" [7, с. 145]. На противагу античним ідеям щодо соціальної нерівності, вчення християнської культури засноване на ідеї соціальної рівності між бідними та багатими. Первісна концепція «рівності перед Богом» в християнстві стала основою, яка надала їм домінуючий вплив на європейському континенті в період між античністю та Середньовіччям.

Проте в самому Середньовіччі людство зазнало сильних змін. Оскільки у Середньовіччі значною мірою було визнано цінність нерівності, згідно з якою різні верстви суспільства вважали себе та інших за нерівні, які належать до різних категорій людей, не тільки соціальних, але й "антропологічних", до різних "порід". Це відображалось як у їхньому світогляді, так і у повсякденній поведінці, і було підтримуване традиціями, звичаями, релігійними та правовими інститутами.

Погляди на соціальну нерівність різко змінюються в епоху Нового часу, коли ідеї Просвітництва стають важливими. У своїй праці "Роздуми про походження та причини нерівності між людьми", Ж.-Ж. Руссо визначив два основних типи нерівності: фізичну і політичну.

Він вважав, що природна нерівність, яка ґрунтується на переважанні певних рис людини, може бути рушійною силою розвитку суспільства. У той же час, політична нерівність ґрунтується на домінуванні владних повноважень одних над іншими. У 19 столітті різні погляди на соціальну нерівність об'єдналися у два основні напрямки: конфліктуалізм та функціоналізм.

К. Маркс та М. Вебер є головними представниками конфліктного підходу, згідно з яким соціальна нерівність є об'єктивним явищем та одним із основних факторів соціального конфлікту. У світлі функціоналістських поглядів, суспільство – це нероздільний організм, складові частини якого виконують певні функції. Соціальна нерівність є природним явищем та виконує певні функції у суспільстві. Такі відомі соціологи, як Т. Парсонс, К. Девіс, Е. Дюркгейм та інші, представляють цей напрям. Згідно з цією теорією, у ринковій економіці соціальна нерівність сприяє створенню середовища, в якому більш кваліфіковані працівники отримують більш високі доходи.

С. Кузнець, нобелівський лауреат, пізніше сформулював ставлення до соціальної нерівності як позитивного явища. У своїй роботі «Економічне зростання та економічна нерівність» (1956) він стверджує, що нерівність у суспільстві залежить від економічного розвитку. Це означає, що при значному економічному розвитку держави нерівність збільшується, потім стабілізується і нарешті починає зменшуватися, причому найбідніші стають багатшими [8].

Багато прихильників теорії С. Кузнеця, таких як Р. Перотті або Р. Барро, з'явилося після її формулювання. Проте, вчені, такі як К. Дейнінгер та Л. Сквайр, стали в опозицію цій теорії та спростовували погляди Кузнеця. Таким чином, С. Кузнець вніс свій внесок у розуміння соціальної нерівності через економічні процеси, але деякі сучасні наукові дослідження говорять про те, що ця теорія може бути непридатною для сучасних реалій.

У. Дінг припускає, що після економічного зростання, яке відбулося в світі досить швидко і стабільно, люди прийшли до висновку, що соціальна нерівність збільшилася в багатьох країнах [9, с.4]. Як ми бачимо, науковці різних епох мають протилежні думки стосовно соціальної нерівності. Однак, вони згодні, що соціальну нерівність можна розглядати як позитивне явище, якщо вона є природною нерівністю, що виникає через різні людські якості та таланти. Водночас в інших випадках, соціальна нерівність набуває негативного змісту.

Варто розуміти, що проблема соціальної нерівності не може бути вивчена і повністю визначена осторонь від таких термінів, як «економічна нерівність», «соціальна стратифікація», «диференціація доходів», «поляризація суспільства» та інших. Ці поняття становлять комплекс взаємопов'язаних і суміжних понять, що допомагають розкрити сутність та розширити розуміння проблеми соціально-економічної нерівності.

Економічна нерівність - це вагома відмінність між певними групами людей або ж індивідами у рівні доходів, у наявному майні, у швидкості накопичення капіталу тощо.

Соціальна стратифікація - це розподіл суспільства на певні класи, згідно з їх становищем у суспільстві за певними ознаками, які суспільство визначає саме для себе.

Щодо тлумачення поняття “диференціація доходів” у тлумачних словниках можна знайти такі варіанти тлумачення:

- різниця в рівнях грошових доходів різних класів, верств і груп населення, зумовлена неоднаковим відношенням до засобів виробництва, створеного продукту, економічної та політичної влади тощо [10, с. 351];
- різниця між рівнями грошових доходів різних груп населення [11, с. 166].

Щодо терміну “поляризація суспільства” пропоную розглянути його значення в соціологічному енциклопедичному словнику, і ми там побачимо ось таке визначення: поляризація суспільства – це поділ населення суспільства на декілька прошарків або груп, які конфліктують між собою та суттєво різняться

матеріальним становищем, ціннісними позиціями й інтересами, установками і манерами поведінки [12].

Проте не варто забувати соціально-економічна нерівність, це не тільки про різницю в суто економічних показниках, таких як різниця в доходах, або ж у кількості майна. Оскільки соціально-економічна нерівність це також про недостачу в людському потенціалі або відсутності/суттєвому скороченні життєвих шансів, наприклад через відсутність якісної освіти або ж медицини в певному регіоні світу.

З наведеного вище можна сказати, що найкращим способом тлумачення такого поняття як "соціальна нерівність" буде чітке розуміння, що наявна в країні або ж територіальному об'єднанні ситуація склалась таким чином, що існує велика різниця між рівнями прибутків всередині суспільства. Така ситуація може виникнути тільки тоді, коли відбувається неправильний розподіл прибутків між усіма учасниками економічних процесів та , власне, неправильна соціальна політика держави/державного апарата щодо підтримки певних соціальних груп населення. Соціально-економічна нерівність є дуже актуальною проблемою в сучасному світі, і її вирішення має велике значення для розвитку суспільства. Особливо важливо вивчати це явище в періоди надзвичайних соціальних потрясінь, надмірного розколу суспільства, загостренні збройних конфліктів та відсутності балансу на ринку праці.

Дослідження соціально-економічної нерівності є надзвичайно важливою задачею, яка стоїть перед суспільством. Ця проблема впливає на кожного з нас, оскільки вона має глибокі соціальні, економічні та політичні наслідки. Розуміння і вивчення нерівності допомагає нам усвідомити причини і наслідки цього явища, а також знаходити шляхи його подолання.

Перш за все, дослідження соціально-економічної нерівності дає можливість оцінити ступінь несправедливості та нерівноправності в суспільстві. Вони розкривають розбіжності у доступі до ресурсів, можливостей та благополуччя, що істотно впливають на життя людей. Це дозволяє усвідомити ті групи

населення, які знаходяться в найбільш уразливому стані, і допомагає суспільству спрямовувати зусилля на усунення таких негативних явищ.

По-друге, дослідження соціально-економічної нерівності допомагають зрозуміти причини цього явища. Вони вивчають економічні та соціальні фактори, що призводять до нерівності, такі як нерівномірність доступу до освіти, ринкових можливостей, рівень заробітної плати та соціальний статус. Це дає змогу розробляти ефективну політику та стратегії для боротьби з нерівністю та підвищення соціально-економічної справедливості.

Крім того, дослідження соціально-економічної нерівності дозволяють передбачити можливі наслідки цього явища. Вони аналізують вплив нерівності на рівень соціальної стабільності, економічного зростання та інноваційного потенціалу суспільства. Це важлива інформація для ухвалення рішень щодо соціально-економічної політики та створення сприятливого середовища для розвитку всіх верств населення.

Отже, дослідження соціально-економічної нерівності є необхідною складовою для створення справедливого та рівноправного суспільства. Вони допомагають усвідомити проблему, знайти причини та наслідки нерівності, а також визначити ефективні шляхи розв'язання цього складного соціально-економічного виклику. Забезпечення рівних можливостей та справедливого розподілу ресурсів в суспільстві вимагає уважного аналізу та постійного дослідження соціально-економічної нерівності.

1.3. Пандемії як один із найбільших “не розрівнювачів” серед глобальних ризиків

На перший погляд, пандемії мали б виступати великим зрівнювачем, оскільки перед смертю і хворобами усі люди рівні, без винятків. Однак все не так просто, як може здатись побіжно. Першочергово пандемії показують усі нерівності яка існує в країні в доступі до медицини, а тим паче у доступі до якісної медицини. У бідних країнах, і країнах, які розвиваються до ступ до медицини і якісної медицини буде обмежений для вразливих верств населення,

а також буде обмежений для мешканців сіл, або віддалених від цивілізаційних центрів районів проживання людей. Тільки найбагатше населення у бідних країнах може дозволити собі медицину, яка буде спроможна вилікувати їх у випадку важкого захворювання спричиненим поширенням пандемії. До прикладу в Африці, в середньому один лікар припадає на 3 324 людини, в Європі ж ця цифра складає один лікар на 293 людини[13]. Також приклад пандемії COVID-19 показав нам іншу сторону соціально-економічної нерівності при пандеміях. Мова буде йти про доступ до освіти, оскільки задля розвитку людства нам потрібно докладати зусиль до доступності знань для усіх мешканців планети, проте при спалахові складних епідемічних захворювань, ситуація стає вкрай поганою для дітей-школярів і студентів які не мають стабільного доступу до мережі інтернет аби вчитись дистанційно, а цей спосіб навчання стає дедалі популярнішим у світі. “Дві третини країн з низьким і нижче середнього рівнем доходу, включених до даних, зібраних для EFW, скоротили свої бюджети на освіту з початку пандемії Covid-19”[14, с.2].

Отже, можна сміло казати, що пандемії тільки поглиблюють прірву між багатими і бідними людьми у всіх країнах, а тим паче у країнах, що розвиваються і країнах так званого “третього світу”. У всіх своїх проявах пандемії, як один із глобальних ризиків, призводить до збільшення соціально і економічної нерівності. Бідні мають менше можливостей за пандемій, у них обмежений доступ до медицини, ліків, набагато менший доступ до освіти, у багатих ж більше цих можливостей, і це є одним із чудових прикладів, як теоретичний “зрівнювач” виявляється великим джерелом нерівності для усіх людей на планеті. До того ж єдиний спосіб подолати пандемії для країн, у яких є проблеми із якістю і доступністю медицини, а саме закриття економічної діяльності, виявився не способом збереження життя людей, а вісником економічного колапсу країн, які його запроваджують [3, с.136]. А країни, які впевнені що повторне закриття економічної діяльності подолає пандемію, варто вважати безумними і такими, що вистрілюють самі собі у ногу.

Для детальнішого розгляду впливу пандемій пропоную розглянути наступні пандемії:

- Спалах холери в Ємені 2016-2021 рр.
- Епідемія Еболи в Ківу 2018-2020 рр.
- Спалах лихоманки денге в Сінгапурі в 2020 році

Спалах холери в Ємені 2016-2021 рр.

Спалах холери в Ємені стартував в жовтні 2016 і тривав аж до листопада 2021 року. Згідно з останнім звітом від Організації Об'єднаних Націй за весь час епідемії холери в Ємені було зареєстровано 2.5 мільйони випадків захворювання, а також близько 4 тисяч смертей[15]. Найбільш піковим роком згідно з даними міністерства охорони здоров'я Ємену виявився 2017-й рік, в цей рік було зареєстровано 983 484 випадків захворювання і 2225 смертей від хвороби[16]. Ця епідемія була настільки складною і масовою, що згідно з даними Всесвітньої організації охорони здоров'я у 2017 і 2019 роках на Ємен припадало 84% і 93% усіх випадків хвороб на холеру по світу[17]. Цю пандемію можна сміло назвати однією із найбільших пандемій холери в сучасній історії людства. Проте ситуація стабілізувалась в 2021 році, коли завдяки програмі активної вакцинації вдалось скоротити кількість захворювань до 5 676 випадків і кількість смертей від хвороби до 2[18].

Проте, що ж було причиною спалаху холери в Ємені. Основною причиною спалаху холери в Ємені була затяжна громадянська війна всередині країни, яка спричинила відтік медичних працівників, або ж їх звільнення оскільки державний апарат перестав виплачувати медичним працівникам заробітню плату. Також однією з причин стало те, що збільшився рівень забрудненості води в регіоні, а оскільки холера передається через їжу і воду низької якості, то і очевидним стає той факт, що пряме поширення хвороби відбулось через поширення низькоякісної води серед населення Ємену, а фактором загострення стало згадане вище масове звільнення медичних працівників в Ємені. У спільній заяві тогочасний виконавчий директор ЮНІСЕФ і тогочасний генеральний

директор ВООЗ сказали: “Цей смертоносний спалах холери є прямим наслідком дворічного важкого конфлікту. Розвал систем охорони здоров’я, водопостачання та санітарії позбавив 14,5 мільйонів людей регулярного доступу до чистої води та санітарії . , збільшуючи здатність хвороби поширюватися. Зростання рівня недоїдання послабило здоров’я дітей і зробило їх більш вразливими до хвороб. За оцінками, 30 000 відданих місцевих медичних працівників, які відіграють найбільшу роль у припиненні цього спалаху, майже не отримували зарплату десять місяців”[19].

Дослідження соціально-економічної нерівності в Ємені в період з 2016 по 2021 роки, особливо під час спалаху холери, має велике значення з кількох причин. По-перше, Ємен вже був однією з найбідніших країн світу, але спалах холери додав ще більше тягарів його населенню. Дослідження соціально-економічної нерівності допоможе визначити основні причини цього спалаху та зрозуміти, як саме він впливає на різні верстви населення.

По-друге, спалах холери відкрив рани в системі охорони здоров'я країни, розкрив її вразливість та обмеженість. Дослідження допоможе ідентифікувати проблеми та недоліки, що призвели до поширення хвороби та погіршення медичного обслуговування. Це дасть змогу розробити ефективні стратегії та політику для запобігання подібним спалахам та поліпшення медичної допомоги в майбутньому.

Нарешті, дослідження соціально-економічної нерівності в Ємені під час спалаху холери розкриє важливі аспекти, пов'язані з доступом до води, санітарії, харчування та освіти. Воно виявить нерівності в розподілі цих життєво важливих ресурсів серед різних груп населення. Це забезпечить підставу для розробки програм та проектів, спрямованих на зменшення нерівностей та покращення якості життя всіх людей в Ємені.

Узагалі, дослідження соціально-економічної нерівності в Ємені в період з 2016 по 2021 роки, спеціально під час спалаху холери, є невід'ємною складовою стратегії для подолання гуманітарної кризи в країні. Це допоможе зрозуміти

корені проблем, знайти ефективні рішення та покращити життя мільйонів людей, які страждають від нерівності та вразливості в цьому складному часі.

Епідемія Еболи в Ківу 2018-2020 рр.

Епідемія Еболи в Ківу, провінція в Демократичній республіці Конго, стала одним із найбільших потрясінь для цієї країни в Центральній Африці за останні десятиліття. Згідно з даними Всесвітньої організації з охорони здоров'я у період з 1 серпня 2018-го по 25 червня 2020-го року було зареєстровано усього 3470 випадків захворювання на Еболу у Конго[20]. Дані ж офіційного офісу ВООЗ в Африці ж повідомляють, що за весь час пандемії загинуло 2268 людей [21], що робить цю хворобу однією із найбільш смертоносних у сучасній історії пандемій.

Однією із найбільших проблем для подолання цієї епідемії, став військовий конфлікт всередині країни, який у поєднанні із епідемією, став своєрідним штормом, який не можливо було б контролювати, і який міг би нанести багато лиха[22]. Щобільше, внаслідок озброєних сутичок померли близько 85 медичних працівників, що вкрай погіршило ситуацію по боротьбі із пандемією і її розповсюдженням[23].

Дослідження соціально-економічної нерівності в Конго в період з 2018 по 2020 роки, особливо під час спалаху еболи, має велике значення з кількох причин. По-перше, Конго є однією з найбідніших країн світу, і спалах еболи тільки загострив вже існуючу вразливість його населення. Дослідження соціально-економічної нерівності допоможе виявити основні фактори, що призводять або ж обмежують швидке поширення хвороби та розкриють, як саме вона впливає на різні соціальні групи.

По-друге, спалах еболи став викликом для системи охорони здоров'я країни та її економіки. Дослідження допоможе з'ясувати проблеми та обмеження, з якими стикаються медичні установи, та виявити недоліки у реагуванні на епідемію. Це дасть змогу розробити ефективні стратегії та політику для попередження майбутніх спалахів та поліпшення системи охорони здоров'я.

Нарешті, дослідження соціально-економічної нерівності в Конго під час спалаху еболи розкриє ключові аспекти, пов'язані з доступом до медичної

допомоги, води, санітарії, освіти та інших ресурсів. Воно дозволить виявити нерівності у розподілі цих життєво важливих ресурсів серед різних соціальних груп населення. Це створить основу для розробки програм і проєктів, спрямованих на зменшення нерівностей та покращення якості життя всіх людей в Конго.

Узагалі, дослідження соціально-економічної нерівності в Конго в період з 2018 по 2020 роки, зосереджене на спалаху еболи, є важливим кроком у напрямку розуміння та розв'язання гуманітарних викликів, з якими стикається країна. Це допоможе покращити життя мільйонів людей, які постраждали від нерівності та вразливості під час епідемії еболи.

Спалах лихоманки денге в Сінгапурі в 2020 році

Варто для початку сказати що у 2019-2020 роках лихоманка денге охопила багато країн Південно-Східної Азії[24]. Проте, саме в Сінгапурі тогорічна лихоманка становила найбільшу небезпеку в районі Південно-Східної Азії. Згідно з даними Національного екологічного агенства за весь період пандемії було зареєстровано загалом 35315 випадків захворювання, і 32 смерті за увесь час пандемії у 2020 році [25,26,27,28].

Дослідження незначної соціально-економічної нерівності в Сінгапурі в період з 2019 по 2020 роки під час спалаху лихоманки денге має важливе значення з кількох причин. Поперше, Сінгапур є однією з найрозвиненіших країн світу, проте, навіть у такому високорозвиненому суспільстві, соціально-економічна нерівність може мати свої прояви. Дослідження допоможе виявити та зрозуміти масштаб та характер нерівності.

Подруге, спалах лихоманки денге став викликом для системи охорони здоров'я Сінгапуру. Дослідження допоможе ідентифікувати проблеми, з якими стикаються медичні установи, а також оцінити ефективність заходів, вжитих для протидії спалаху. Це може сприяти вдосконаленню стратегій та політики у сфері охорони здоров'я та запобігання майбутнім епідеміям.

Нарешті, дослідження незначної соціально-економічної нерівності в Сінгапурі під час спалаху лихоманки денге дозволить звернути увагу на важливі

аспекти, такі як доступ до освіти, інформації та захисних заходів. Воно сприятиме виявленню нерівностей у розподілі ресурсів та може служити основою для розробки імунізаційних програм та ефективних стратегій попередження захворювання. Таке дослідження сприятиме зниженню соціально-економічної нерівності та покращенню загального стану здоров'я населення Сингапуру.

Дослідження пандемій та їх впливу на соціально-економічну нерівність виявляється надзвичайно важливим у контексті сучасного світу. Пандемії, які поширюються по всьому світу, суттєво поглиблюють соціальні та економічні нерівності, відображаючи глибину нерівного доступу до ресурсів та можливостей. Дослідження виявляє корінні причини нерівностей, з'ясовує їхні наслідки та ідентифікує вразливі групи населення. Це надає необхідні дані для розробки та реалізації ефективних політик, спрямованих на зменшення нерівностей та забезпечення соціальної справедливості.

Дослідження пандемій і соціально-економічної нерівності дають можливість розуміти вплив глобальних криз на різні соціальні групи. Вони допомагають розкрити патерни розподілу ресурсів, визначити фактори, які призводять до погіршення нерівностей, і розробити стратегії для вирішення цих проблем. Дослідження покликані розширити наше усвідомлення про необхідність узгоджених дій і політичних реформ, спрямованих на створення справедливого та рівноправного суспільства.

Крім того, дослідження пандемій та їх впливу на соціально-економічну нерівність надають можливість узяти до уваги контекстуальні фактори, які впливають на нерівність, такі як соціальний статус, гендерна рівність, етнічність та географічне положення. Вони допомагають сформулювати розуміння проблеми та виявити можливості для впровадження політик, спрямованих на забезпечення всебічного розвитку та включеності всіх сегментів суспільства.

Усе враховуючи, дослідження пандемій та їх впливу на соціально-економічну нерівність є ключовим елементом розуміння та подолання глобальних викликів. Вони допомагають виявити незадоволені потреби та

нерівності, сприяють розробці інноваційних стратегій та способів забезпечення соціальної справедливості. Тільки через широке й комплексне дослідження можна досягти стійких позитивних змін у суспільстві та побудувати більш справедливий та стійкий світ.

РОЗДІЛ 2. СОЦІАЛЬНА Й ЕКОНОМІЧНА НЕРІВНІСТЬ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ

Як вже було згадано вище, пандемії на превеликий жаль, не здатні стати великим зрівнювачем людей, а навпаки, вони все більше спотворюють наявність несправедливості у нашому світі. Все більше показують різницю, яка існує, між багатими та бідними людьми, між країнами, що розвиваються та розвиненими країнами, між жінками та чоловіками.

Цих вад суспільства, які впливають під час пандемій насправді іще більше. Пропоную більш детально розглянути усі приклади соціальної та економічної нерівностей які виникають, або ж можуть виникнути під час пандемій.

Для порівняння були використанні наступні метрики:

- рівень безробіття;
- частка смертей, пов'язаних з небезпечними джерелами води;
- ВВП на душу населення (теперішній долар США);
- ВНП на душу населення, метод Атласа (теперішній долар США);

2.1. Соціальна й економічна нерівність під час спалаху холери в Ємені 2016-2021рр.

Враховуючи, що під час спалаху холери в Ємені захворіло понад 2,5 млн людей, варто першочергово глянути, який же був відсоток безробіття в Ємені у цей час.

У 2015 році, до початку лихоманки показник рівня безробіття склав 13,8% , уже наступного року, після того, як лихоманка почалась, показник безробіття у республіці Ємен впав до 13,4%. У 2017 році показник став 13.3%. Тенденція на спад продовжилась у 2018 році, де показник становив 13.1%. А уже в 2019-ому році показник впав до 13%, що є рекордним мінімум за вибраний період. Проте, уже з наступного року, показник безробіття стрімко зріс з 13% до 13.6%.

Це може бути спричинено не тільки загостренням конфліктів всередині країни, і епідемією холери, це ще й фактор впливу пандемії Covid-19.

Оскільки саме в цей час розгорнулась світова пандемія, соціальна система слабкорозвиненого Ємену не була спроможна надати потрібну кількість робочих місць, і тому показник безробіття зріс. У 2021 році, цей показник продовжив зростати і став 13.9% [29].

Рівень безробіття у Ємені падав під час спалаху холери, що не є дивним, оскільки збільшується потреба в кваліфікованих працівниках у медичні установи/різного роду мобільні бригади, для надання екстренної допомоги, постраждалим від захворювання, проте початок громадянської війни в країні, звів все нанівець, через що, починаючи з 2019 рівень безробіття знову почав зростати.

Загальний рівень безробіття (% від загальної робочої сили) (змодельована оцінка МОП) - Ємен, Республіка

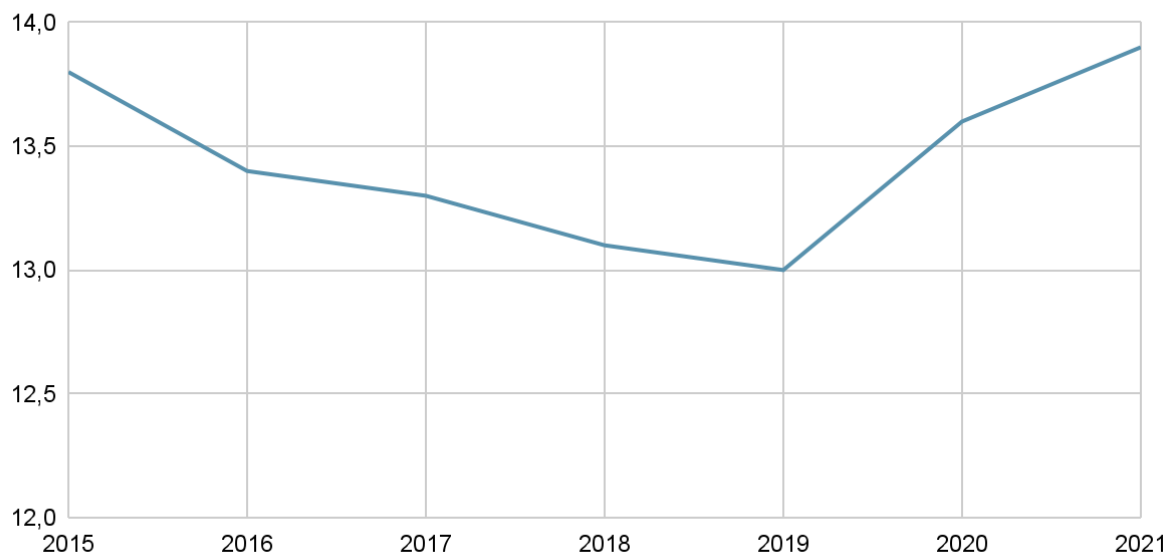

Рис.2.1. Рівень безробіття в Ємені 2015-2021рр. [29]

Наступним показником для розуміння ситуації в Ємені буде частка смертей, пов'язаних з небезпечними джерелами води за 2015-2019 роки.

Оскільки згідно зі згаданим вище, в Ємені постала проблема забрудненості води, варто дізнатись як низька якість води вплинула на людей в Ємені, тому, що проблема низької якості води є однією складових нерівності в сучасному світі.

У першому, 2015-му році частка смертей від неякісної води склала 1,4% від загальної кількості смертей у Ємені. У 2016-му році цей показник не змінився і лишився на рівні 1,4%. А уже в 2017-му році, який був найгіршим роком для мешканців Ємену за весь період спалаху холери, показник виріс, і став на рівні 1,6% від загальної кількості смертей у країні. Наступного року показник почав падати, це пов'язано із міжнародною підтримкою Ємену, в тому числі від таких організацій як ВООЗ, через що показник став на рівні 1,5%, а вже наступного, 2019-го року цей показник вернувся на, майже доепідемічний показник, і склав 1,44% [30].

У висновку, як ми бачимо, колись були незначними, проте у піковий для епідемії холери в Ємені рік, показник все ж виріс, що показує нам наскільки важливим є вплив доступності якісної питної води, для людей.

Частка смертей, пов'язаних з небезпечними джерелами води за 2015-2019 роки - Республіка Ємен

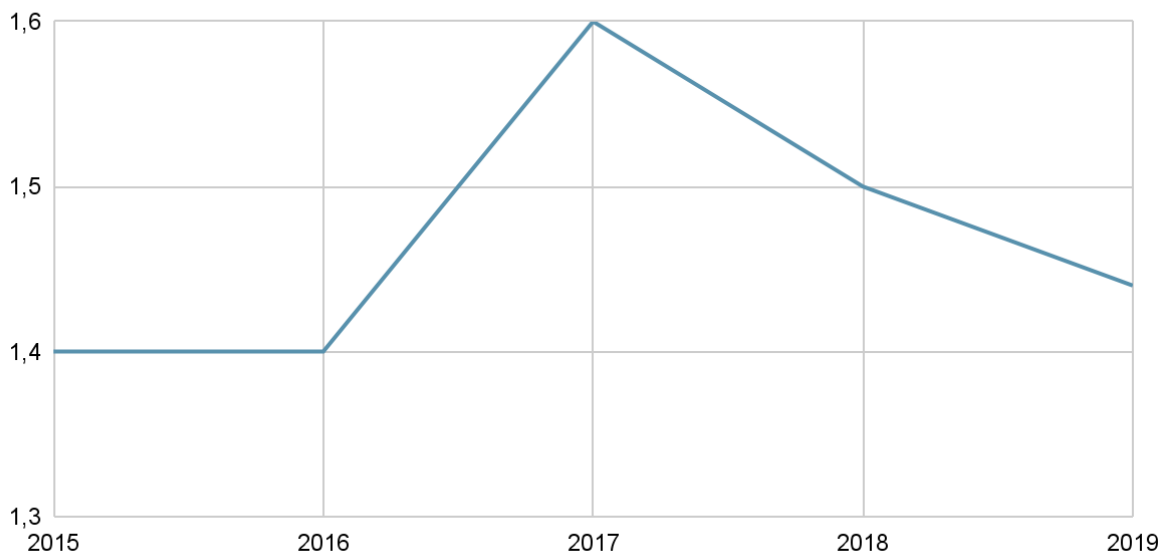

Рис.2.2. Частка смертей, пов'язаних з небезпечними джерелами води за 2015-2019 роки у Ємені. [30]

Далі, буде проаналізовано ВВП на душу населення (теперішній долар США). Для чіткого розуміння всієї ситуації, нам варто знати, яке економічне становище було в Ємені у період епідемії холери.

В стартовий, 2015 рік показник ВВП на душу населення, склав 1488,4 поточних долари США, проте вже наступного року він різко впав, і опустився до показника 1069,8 \$, що склало падіння на 28,19% в порівнянні з 2015 роком. Наступного року падіння продовжилось. На цей раз показник знизився до 893,7 \$, що склало падіння на 19,7%. І останній відомий статистиці рік, а саме, 2018-й каже нам, що ВВП на душу населення в Ємені складає 701,7 поточних доларів США. Таким чином, можна сказати, що за 3 роки епідемії холери Ємен втратив близько 212% свого ВВП [31].

На жаль, дані за наступні роки недоступні, оскільки в Ємені почався громадянський конфлікт, що ускладнило збір даних.

ВВП на душу населення (теперішній долар США)

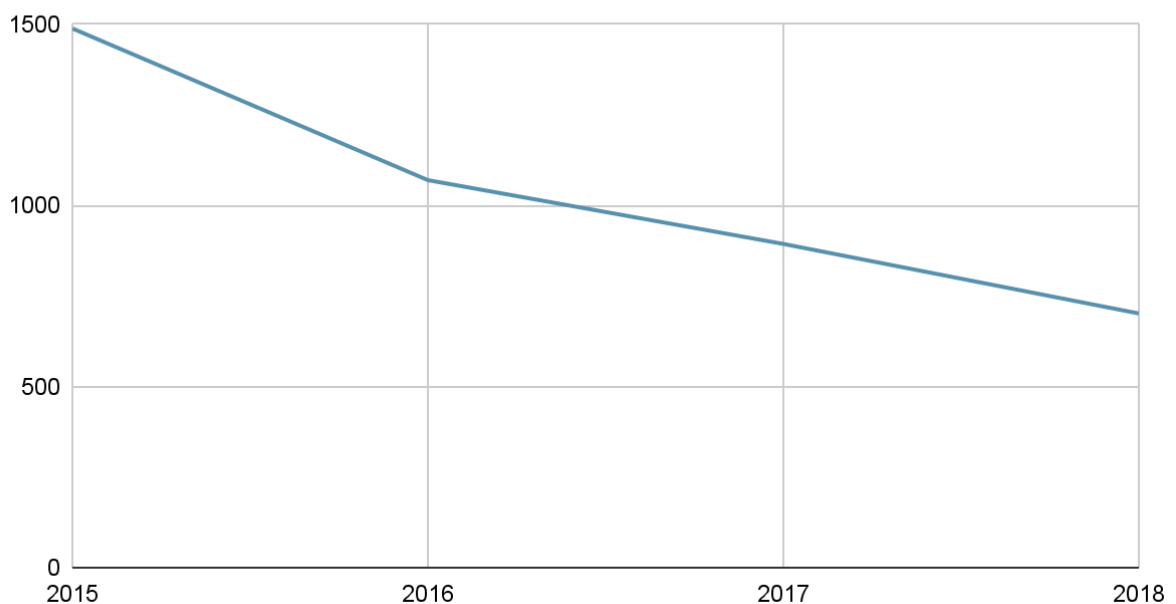

Рис.2.3. ВВП на душу населення (теперішній долар США) за 2015-2018 роки у Ємені. [31]

Останнім показником, буде ВВП на душу населення, виміряний методом Атлас в поточних доларах США.

У 2015 році даний економічний показник становив в Ємені 1110 поточних долари США. Наступного року він незначно впав, до 1070 долари США. Тенденція на падіння продовжилась у 2017-му році, де показник ВВП на душу населення склав 1000 поточних \$. У 2018-му році відбулось різке падіння з 1000

доларів США до 840 доларів США. Загалом падіння ВВП в Ємені склало 32,14% [32].

ВВП на душу населення, метод Атласа (теперішній долар США) за 2015-2018 роки у Ємені.

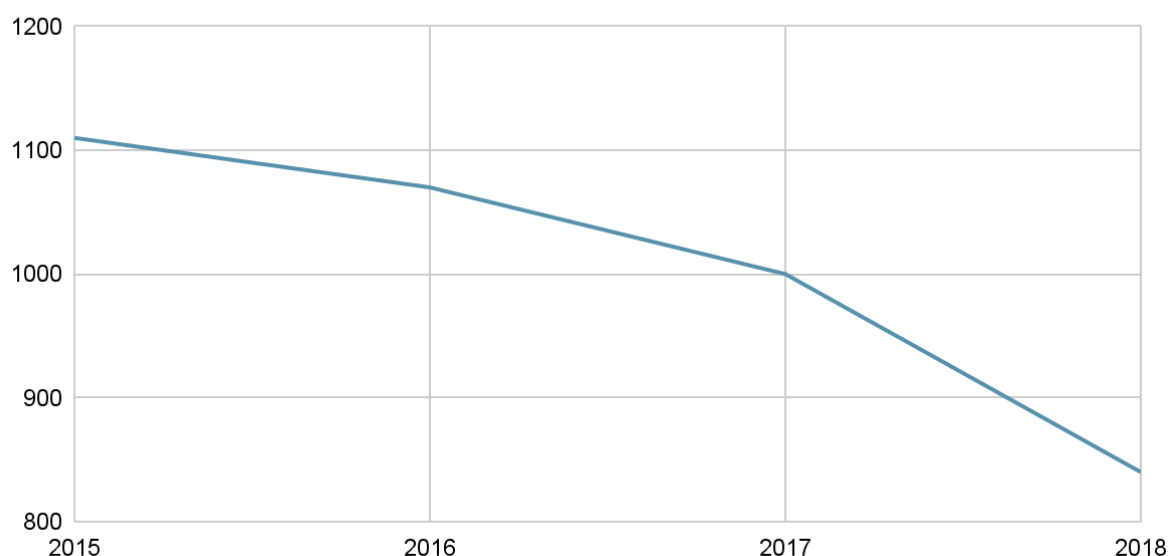

Рис.2.4. ВВП на душу населення, метод Атласа (теперішній долар США) за 2015-2018 роки у Ємені. [32]

У висновку, можна сказати, що спалах холери в Ємені у період 2016-2021 років, мав вплив на соціальну і економічну нерівність в країні. Рівень безробіття стабільно падав до 2019-го року, це було спричинено тим, що була потреба у кваліфікованих медичних і не тільки працівниках, але з 2020 через масові смерті через захворювання, погані умови праці спричинені громадянською війною і, особливо, поширенням коронавірусної хвороби SARS-COV2, збільшилась кількість безробітних, і почала далі рости.

Також більш очевидною, стала проблема наявності у населення доступу до питної води, оскільки збільшилась частка смертей від отруєння водою, в тому числі через передачу холери у забрудненій воді. Що ВВП і ВВП бачимо певну кореляцію.

У базовому році, до початку спалаху холери, а саме, у 2015-му році, різниця між ВВП була близько 300 \$, і на користь ВВП, що означало, невелику наявність

робочих мігрантів, а отже, сума заробітку іноземців всередині країни Ємен, була більшої за заробіток “заробітчани” у країнах за межами Ємену.

Проте вже наступні роки, ми бачимо, що ВВП становить більше доларів США чим ВВП Ємену. Основною причиною цього є збільшення кількості мігрантів у пошуках кращої роботи і кращого життя в інших країнах.

Другим чинником є напруження всередині країни через спалах холери, а згодом і громадянська війна дала себе взнаки. І в результаті іноземці в Ємені почали отримувати більше чим громадяни Ємену закордоном.

Це, своєю чергою, означає, що створилась соціально-економічна нерівність, оскільки громадяни Ємену, почали програвати конкуренцію робочим кадрам із інших країн всередині Ємену, і це також пов'язано із зростанням рівня безробіття, оскільки зросла частка національного безробітного населення, можна сказати, що збільшилась частка робочих-іноземців в Ємені.

2.2. Соціальна й економічна нерівність під час епідемії еболи в Ківу 2018-2020рр.

Хоч, епідемія еболи в Ківу, носить більш локальний характер, чим спалах холери в Ємені, проте це не означає, що через менший масштаб, дана пандемія, не вплине ніяк на соціально-економічну нерівність в країнах.

Першим показником, для аналітики, буде показник безробіття в країні протягом 2017-2022 років. За рік до початку епідемії еболи, в 2017-му, рівень безробіття в Демократичній Республіці Конго склав 4,5%. Наступного року, цей показник впав до 4,4% і тримався він таким у 2019-му році. Проте у 2020му, коли епідемія набула більшого поширення по країні, також, настала нова загроза у вигляді коронавірусної пандемії, і показник різко підскочив до 5,1%, на цьому рівні він протримався у 2021-му році. Далі в країні відбулась вакцинація, епідемію еболи і коронавірусу подолали, і показник безробіття в країні почав падати [33].

Рівень безробіття в Демократичній республіці Конго 2017-2022рр.

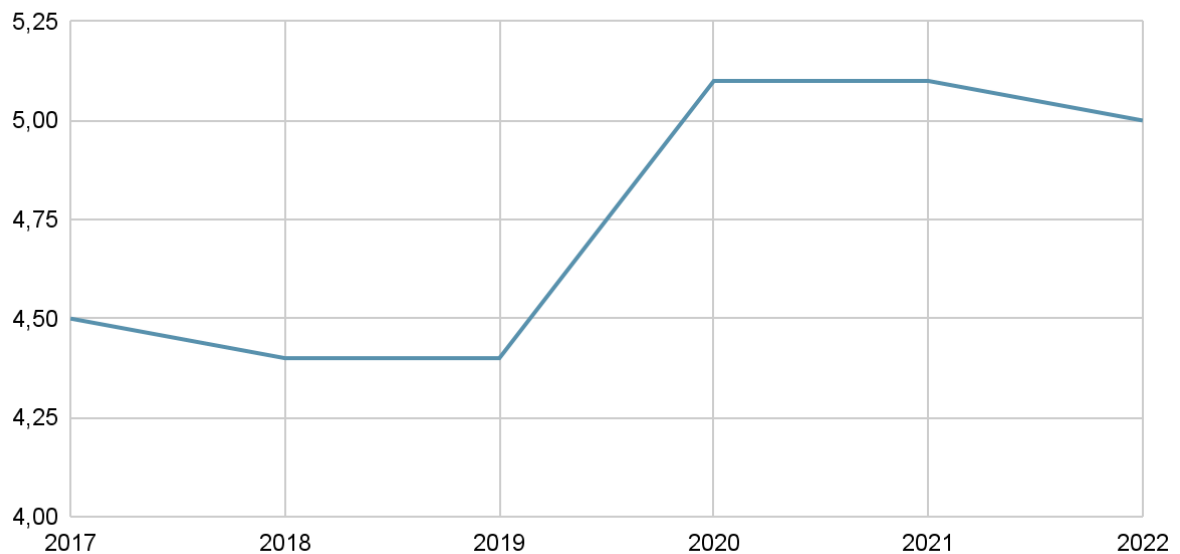

Рис.2.5. Рівень безробіття в Демократичній республіці Конго 2017-2022рр. [33]

Далі розглянемо ВВП на душу населення у демократичній республіці Конго за 2017-2021 роки. У 2017-му році, показник ВВП на душу населення в Конго становив 451,1 \$, уже наступного року він виріс до 546,2 \$, що становить приріст у 21%, у 2019-му році приріст продовжився, цього разу на близько 5% , і ВВП на душу населення в 2019-му році становив 575,9 \$, проте, після настання і поширення коронавірусної хвороби, даний показник доволі знизився, і становив 524,7 \$, падіння в цьому випадку склало 9%. Проте, вже наступного року, показник доволі стрімко виріс, що показує хорошу антикризову політику у Конго, оскільки у 2021-му році, ВВП на душу населення у Конго вернувся до пост-коронавірусного стану, а саме до 577,2 \$, що склало приріст у 10%, в порівнянні з минулорічним значенням [34].

ВВП на душу населення (теперішній долар США) за 2017-2021 роки у Конго.

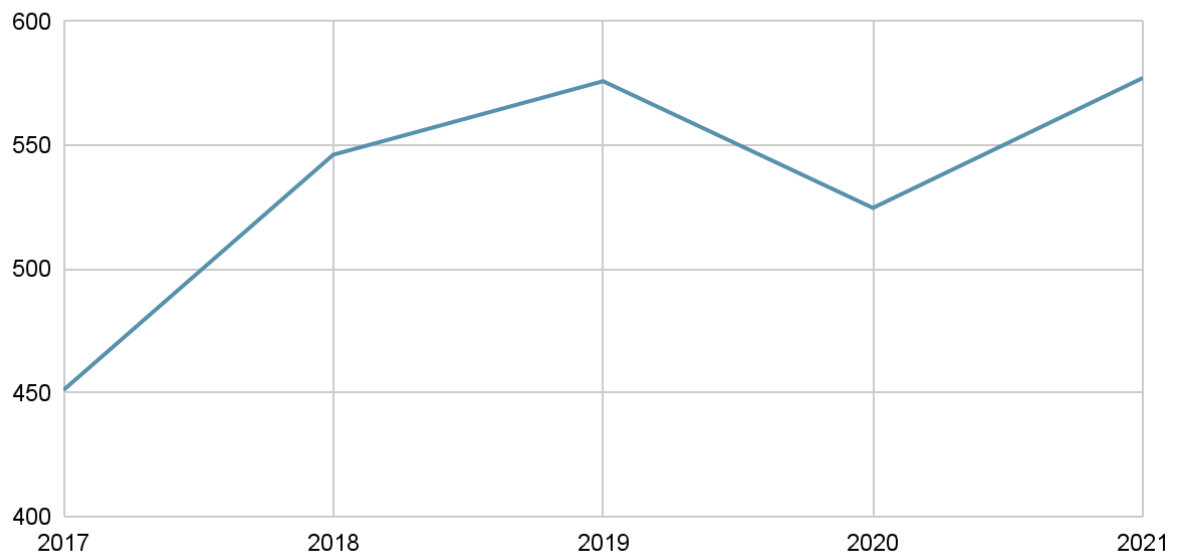

Рис.2.6. ВВП на душу населення (теперішній долар США) за 2017-2021 роки у Конго. [34]

Наступним показником, для розгляду буде ВВП на душу населення в Конго, за відповідний до ВВП на душу населення в Конго період, за 2017-2021 роки.

У 2017-му році показник ВВП на душу населення в Конго складав 440\$. Надалі відбувався тільки приріст цього показника, оскільки у 2018-му році він зріс до 480 доларів США, а це близько 9% приріст. У 2019-му році він зріс до 510 доларів США, що складає приріст у 6,25%, в порівнянні з минулорічним показником. В 2020-му році ВВП на душу населення у Конго зріс до 540 доларів США, а це 5,88% приріст ВВП в порівнянні із показником 2019-го року. Врешті-решт у 2021 році, ВВП на душу населення у Конго зріс до 550 доларів США, у процентному відношенні це 1% в порівнянні з минулим роком [35].

ВНП на душу населення, метод Атласа (теперішній долар США) за 2017-2021 роки у Конго.

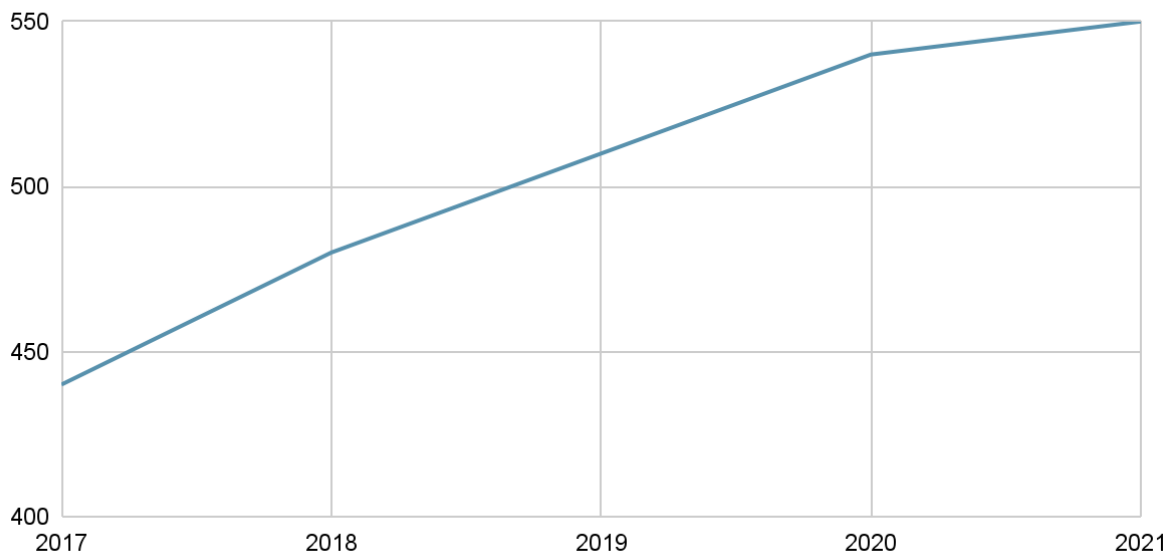

Рис.2.7. ВНП на душу населення, метод Атласа (теперішній долар США) за 2017-2021 роки у Конго. [35]

Останнім показником для розгляду буде частка смертей, пов'язаних з небезпечними джерелами води за 2017-2019 роки у Конго. На перший, погляд, можна сказати, що показник доволі високий, проте як для країни Африки, це доволі хороший показник.

В 2017-му році частка смертей пов'язаних із забрудненням води склала 4,55% від усіх смертей в Конго, проте наступні роки бачимо спад, що означає покращення ситуації із доступністю якісної води в регіоні. В 2018-му році показник знизився до 4,28%, а у 2019 іще знизився до 4,03%. Помітна тенденція на зменшення цього показника у Конго [36].

Частка смертей, пов'язаних з небезпечними джерелами води за 2017-2019 роки у Конго.

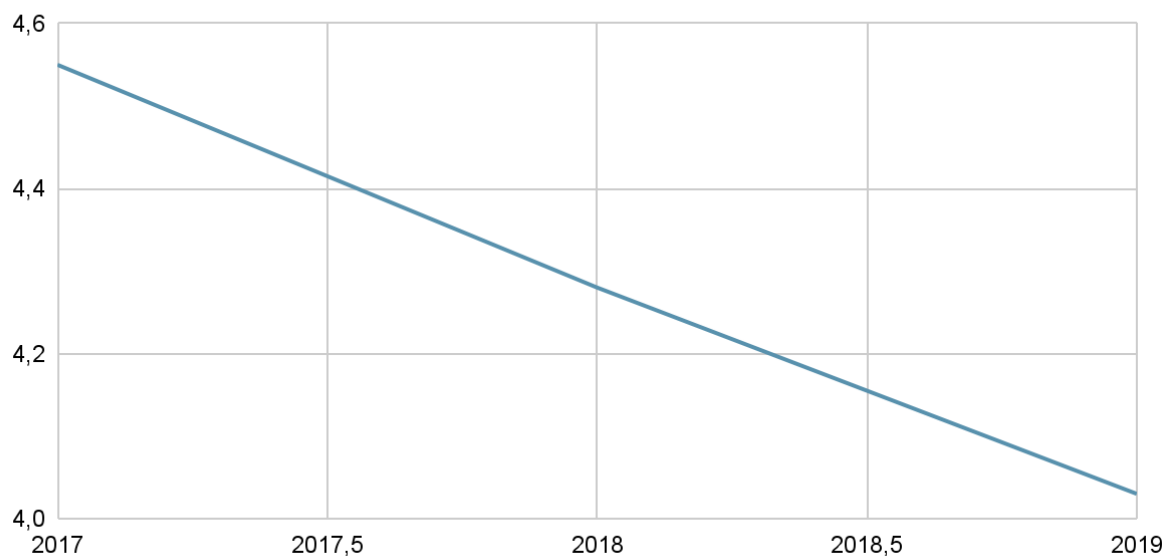

Рис.2.8. Частка смертей, пов'язаних з небезпечними джерелами води за 2017-2019 роки у Конго. [36]

Аналізуючи загальну ситуацію в Демократичній республіці Конго, можна сказати, що це країна у якій державна політика сприяє планомірному і поступовому вирішенню проблем, і влада в країні не допускає ситуацію в країні до чогось поганого. Завдяки карантинним обмеженням вдалось уникнути масового поширення вірусу еболи, через що показник безробіття, до приходу в країну коронавірусної інфекції, тільки падав. І і навіть попри прихід коронавірусу в країну, опісля початку вакцинації, показник безробіття в країні, знову почав падати.

Те ж саме, можна і сказати про ВВП на душу населення в Конго, до приходу коронавірусу, країна тільки покращувала свій ВВП, отже вплив спалаху еболи, поширення якої було контрольованим, завдяки вдалим діям держави, був мінімізований, з приходом коронавірусу, ВВП на душу населення трохи просів, проте наступного ж року, стрімко виріс, після вакцинаційної кампанії в Конго.

ВВП на душу населення, показує вже роками стабільний ріст в Конго, і на нього ніяк не змогли вплинути ні коронавірусна інфекція, ні спалах еболи в країні.

Щодо частки смертей від неякісної води, Демократична республіка Конго, показує видатні результати для країн Африки, оскільки тенденція зменшення частки смертей від неякісної води, показує те, що в країні зменшується соціально-економічна нерівність, оскільки все більше громадян, мають доступ до якісної і, головне, питної води.

2.3. Соціальна й економічна нерівність під час спалаху лихоманки у Сінгапурі 2019-2020рр.

Спалах лихоманки в Сінгапурі є частиною, більшого спалаху, який охопив весь південний схід континенту Азія. Проте саме розгляд соціально-економічної нерівності в Сінгапурі є важливим і цікавим, оскільки в цьому регіоні світу, Сінгапур виділяється своїм розвитком серед усіх його сусідів, тому розгляд потенційної соціальної та економічної нерівності яка могла виникнути в цій країні - є цікавим предмет для досліджень.

Першочергово, розглянемо рівень безробіття, який мав місце в Сінгапурі протягом 2017-2022 років, щоб зрозуміти загальну картину. У 2017-му році рівень безробіття в Сінгапурі складав 4,2% від загальної кількості робочої сили. Сінгапур показував хороші показники боротьби із корупцією завдяки державним програмам допомоги з пошуку роботи, і наступні два роки був помітний спад безробіття в країні, оскільки у 2018-му цей показник становив 3,6%, а у 2019-му рівень безробіття складав 3,1%. Проте через настання відразу двох пандемій, коронавірусної пандемії, і епідемії пов'язаної із спалахом лихоманки денге, рівень безробіття виріс до показників, близьких до 2017-го року, а саме до 4,1% безробітних від загальної кількості робочої сили, що є вкрай поганим показником, оскільки три попередні роки боротьби з безробіттям. Проте уже наступного року, коли державна політика знову запрацювала, рівень безробіття почав знову падати, у 2021-му році він склав 3,5%, а у наступному 2022-му році він впав до 2,8% [37]. В цілому, можна сказати, що політика боротьби з безробіттям в Сінгапурі, є вкрай ефективною, а саме, в Сінгапурі держава не надає ніякої фінансової допомоги безробітним [38]. Така державна політика

стимулює безробітних шукати роботу, а не повністю бути під опікою державних органів, і отримувати державні видатки, з державного або ж місцевого бюджету. Саме тому навіть попри складні часи, в Сінгапурі буде зменшуватись рівень безробіття.

Рівень безробіття у Сінгапурі 2017-2022рр.

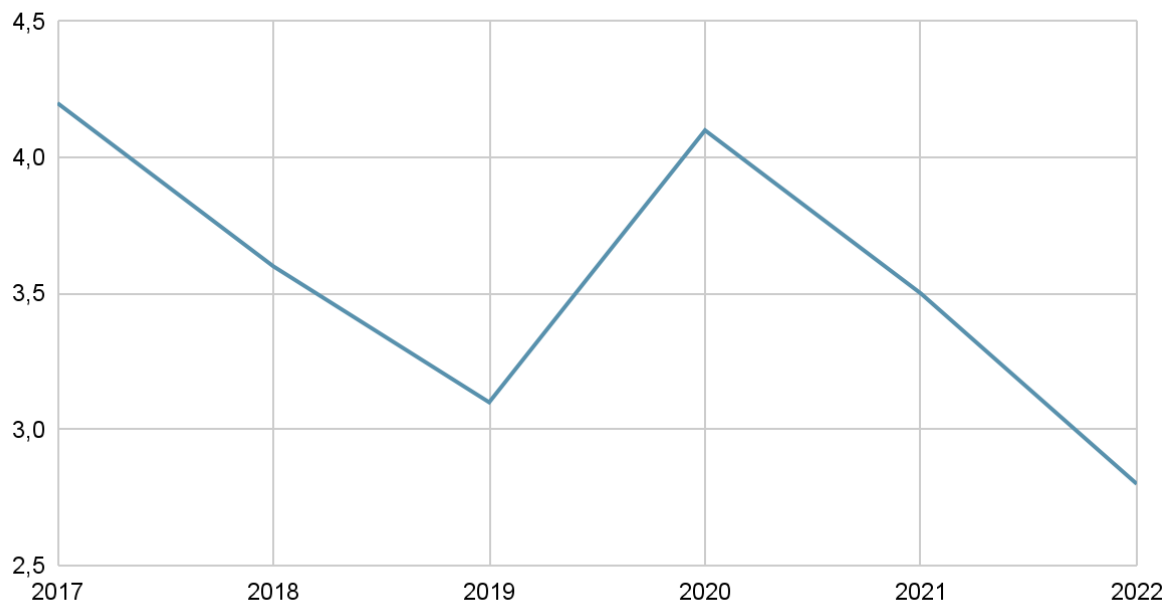

Рис.2.9. Рівень безробіття у Сінгапурі 2017-2022рр. [37]

Наступним для розгляду пропоную оглянути ВВП на душу населення в Сінгапурі за 2017-2022 роки в поточних доларах США. Сінгапур показував стабільний ріст у плані ВВП на душу населення протягом багатьох років, причиною цього є правильна економічна політика країни протягом багатьох років. Недарма на рівні із Тайванем, Південною Кореєю і Гонконгом - Сінгапур вважають одним із “азійських тигрів” [40]. Це країни високо економічного розвитку, успіх яких полягає у :

- сильній економічній політиці урядів;
- допомозі економічно розвинених держав.

Щодо показників ВВП на душу населення до 2018-го року, Сінгапур показував чітке економічне зростання. В 2017-му році показник ВВП на душу населення складав 61 150,7\$, уже наступного, 2018-го року цей показник зріс на 9% до значення у 66 859,3\$ на душу населення. Проте у 2019 коли на Сінгапур

вплинув коронавірус і лихоманка денге, почалась тимчасова рецесія економічного зростання. В 2019-му році, коли обидві епідемії тільки набирали обертів, ВВП на душу населення склав 65 831,2 долара США, падіння склало 2%. А у 2020-му році падіння стало більш стрімким і склало 8% до значення 60 729,5 долара США. Проте після подолання обох цих хвороб, завдяки вдалій економічній політиці держави, економічне зростання продовжилось в 2021-му році, навіть більше, країна досягла стрімкого зростання, оскільки приріст в порівнянні з 2020-им роком склав близько 20%, тобто показник зріс з 60 729,5 долара США до 72 794 доларів США [39].

ВВП на душу населення (теперішній долар США) за 2017-2021 роки у Сінгапурі.

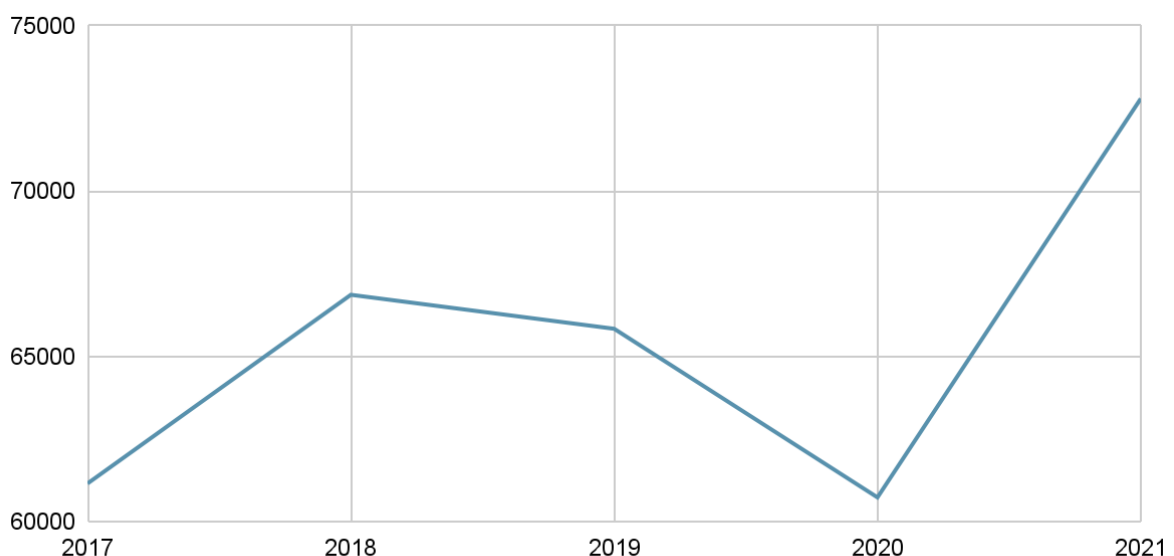

Рис.2.10. ВВП на душу населення (теперішній долар США) за 2017-2021 роки у Сінгапурі. [39]

Далі розгляньмо показник ВВП на душу населення виміряний методом Атласа у поточних доларах США за аналогічний до показника ВВП на душу населення період часу. Показник ВВП на душу населення за 2017-й рік у Сінгапурі дорівнював 54 590 долара США. Наступні два роки він тільки зростав. У 2018-му році він зріс на 3%, до значення 56 670 долара США. А у 2019-му році він зріс приблизно на 2,5%, до значення 58 060 доларів США. Наступного ж, 2020-го року під впливом пандемії значення впало на 6% до 55 010 доларів

США. Але як і показник ВВП на душу населення, у 2021-му році, завдяки вдалій економічній політиці уряду, відбувся стрімкий ріст. Значення ВВП на душу населення показало стрімкий ріст на 16% в порівнянні із 2020-им роком, до космічного значення у 64 010 доларів США [41].

ВВП на душу населення (теперішній долар США) за 2017-2021 роки у Сінгапурі.

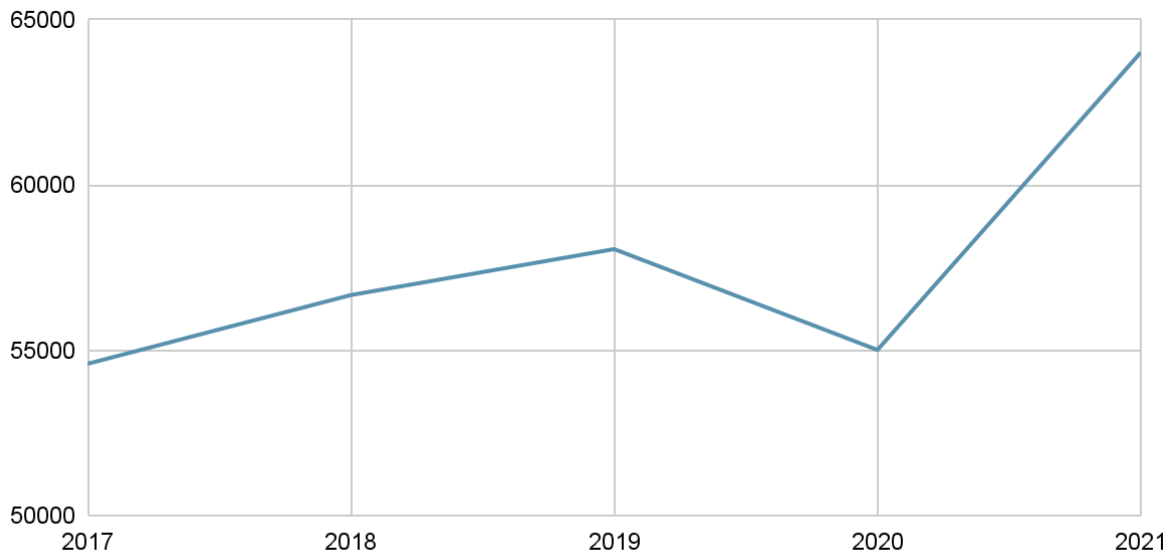

Рис.2.11. ВВП на душу населення (теперішній долар США) за 2017-2021 роки у Сінгапурі. [41]

Останнім параметром буде частка смертей від неякісних джерел води. Оскільки Сінгапур є однією із найбільших розвинених країн Азії, було б дивно якби частка смертей від неякісних джерел води, була б на рівні країн Африки. Саме тому даний показник у Сінгапурі є, на стабільно низькому рівні. У 2017-му році, цей показник становив 0,03%, у 2018-му 0,03%, а у 2019-му році він впав до 0,02% від загальної кількості смертей в країні [42].

У висновку, можна сказати, що попри незначний вплив пандемії на зростання нерівності в Сінгапурі, завдяки міжнародній підтримці, і, першочергово вдалій економічній політиці місцевого уряду, нерівність вдалось з легкістю подолати в перший же рік, після подолання пандемії, коронавірусної та лихоманки денге.

Загалом, підсумовуючи результати, проведеного дослідження, можна сказати, що пандемії, як один із глобальних ризиків, посилюють соціально-економічну нерівність в країнах, де вона вже є, тим самим, погіршуючи становище цих країн.

У країнах, що розвиваються, на прикладі Демократичної Республіки Конго, можна побачити, що вдала державна політика щодо боротьби із захворюванням, і його ізоляцію, допомагає зменшити масштаб соціально-економічної нерівності, не дозволяючи їм виходити за локальні межі регіону, в якому перебігає пандемія. А подальша правильна економічна політика, здатна допомогти з економічним зростанням в часи, які йдуть опісля подолання пандемії.

На прикладі розвинених країн, таких як Сінгапур, можна сказати, що пандемії впливають на соціально-економічну нерівність в цих країнах, їх вплив може бути достатньо сильним на ці країни, проте як тільки, пандемію подолано, завдяки неймовірним зусиллям уряду у сфері економіки й соціальної політики, наслідки від пандемії у вигляді соціально-економічної нерівності, можна легко подолати.

Загалом можна підсумувати, що незалежно від рівня розвитку країни, пандемії будуть поглиблювати соціальну й економічну нерівність в країнах, де проходить пандемія, або ж пандемії. Різниця полягає тільки у тому, як ці країни виходять із цієї ситуації. Нестабільні країни, навіть після подолання пандемії, навіть попри міжнародну підтримку, можуть поринути і далі у невідворотне коло занепаду. Тобто у нестабільних країнах, створюється так зване “порочне коло” й негативний зворотний зв’язок [43, с.317]. Де негативні наслідки породжують ще більші негативні наслідки. У більш-менш стабільних і стабільних країнах, де політика уряду сприяє розвитку і зменшенню соціально-економічної рівності, де політичний устрій та економічне зростання стабільні, вихід із пандемій є доволі легким, хоч на певний період соціально-економічна нерівність поглиблюється, проте із неї країна легко виходить, завдяки власним зусиллям або ж невеликій зовнішній допомозі від інших держав.

РОЗДІЛ 3. ПРОПОЗИЦІЇ, ЩОДО ВРЕГУЛЮВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ НЕРІВНОСТІ В УМОВАХ ПАНДЕМІЙ

3.1. Пропозиції, щодо врегулювання соціально-економічної нерівності в умовах пандемій на прикладі Ємену 2016-2021рр.

Враховуючи, наскільки Ємен був дестабілізований протягом 2016-2021 років, не дивно, що країна поринула в занепад внаслідок спочатку спалаху холери, а згодом коронавірусної інфекції.

Першочерговою порадою, для таких країн як Ємен, у яких помітні проблеми в доступі до якісних джерел води, це буде перейти до покращених джерел питної води [44]. У бідних країнах, не у всіх громадян є доступ до якісних джерел води, випивши воду з яких, можна буде сказати, що людина не захворіє. Це і стало причиною такої масовості спалаху холери в Ємені. Державні органи не фінансували в цей аспект людського буття в Ємені, і, як наслідок велика кількість людей у період спалаху холери, зазнали отруєння, частина з них від випиття цієї води згодом померла.

Саме тому встановлення покращених джерел води в Ємені є надзвичайно важливою ініціативою з погляду зменшення соціально-економічної нерівності. Вода – це фундаментальний ресурс, який має прямий вплив на здоров'я, життєві умови та економічний розвиток населення. У Ємені, де існує серйозна нестабільність і конфлікт, проблеми з доступом до чистої питної води стають все більшими.

По-перше, встановлення покращених джерел води забезпечує безпечний доступ до чистої питної води для усіх жителів. Це покращує їхнє здоров'я та знижує ризик захворювань, особливо серед дітей. Забезпечення безпечного водопостачання також допомагає зменшити навантаження на медичну систему та ресурси, які можуть бути спрямовані на інші соціальні потреби.

По-друге, наявність покращених джерел води стимулює економічний розвиток. Доступ до води є необхідним для землеробства, рибальства та інших секторів сільськогосподарської та промислової діяльності. Це створює робочі місця, збільшує виробництво та підвищує доходи населення. Зменшення

нерівності в доходах та можливість займатися підприємницькою діяльністю сприяє соціальному розвитку та збільшує шанси на виходи з бідності.

Отже, встановлення покращених джерел води в Ємені є важливим кроком для зменшення соціально-економічної нерівності. Це дозволить покращити життєві умови, здоров'я та економічну стійкість населення. Крім того, це сприятиме створенню стабільного соціального середовища, яке є основою для подальшого розвитку країни.

Наступною, і не менш серйозною проблемою, яка виникла в Ємені, є збільшення рівня безробіття, і як результат, зменшення ВВП і ВНП у країні. Згідно із думкою директора інституту Othering & Belonging Каліфорнійського університету в Берклі основними методами подолання соціально-економічної нерівності є [45] :

- підвищення мінімальної заробітної плати;
- розширення податку на доходи фізичних осіб;
- створення активів для працюючих сімей;
- інвестування в освіту;
- зміна податкового кодексу на більш прогресивний;
- припинення сегрегації за місцем проживання.

На мою думку, найбільшим відповідними, до ситуації, яка склалась в Ємені, будуть пункти про підвищення мінімальної заробітної плати, створення активів для працюючих сімей і інвестування в освіту. Від себе додам велику потребу в Ємені у створенні робочих місць як метод подолання безробіття в країні. Пропоную розглянути кожен пункт окремо.

Першочергово підвищення мінімальної заробітної плати в Ємені є ключовим кроком у зменшенні соціально-економічної нерівності. Мінімальна заробітна плата визначає найнижчу оплату праці, яку працівники отримують за свою працю.

Підвищення мінімальної заробітної плати забезпечує життєвий мінімум для найуразливіших верств населення. Багато працівників в Ємені змушені працювати за низьку заробітну плату, що призводить до економічного

виснаження, недостатнього доступу до основних потреб і невинуватеної бідності. Підвищення мінімальної заробітної плати гарантує, що ці люди отримують достатню оплату за свою працю та можуть забезпечити себе та свої сім'ї.

Також, підвищення мінімальної заробітної плати сприяє стимулюванню внутрішнього споживання та економічного зростання. Коли працівники отримують більше грошей, вони мають більше можливостей витратити, що підтримує місцеві підприємства та підприємництво. Це може створювати нові робочі місця та збільшувати доходи широких верств населення, зменшуючи соціальну нерівність.

Отже, підвищення мінімальної заробітної плати в Ємені має велике значення для зменшення соціально-економічної нерівності. Це допоможе забезпечити справедливую оплату праці, підвищити життєвий рівень найбідніших верств населення та стимулювати економічне зростання.

Створення активів для працюючих сімей в Ємені є критично важливим кроком у зменшенні соціально-економічної нерівності. Активи включають власність на житло, землю, підприємства та інші ресурси, які можуть забезпечити стабільність та зростання доходів. Ось чому це має велике значення:

По-перше, створення активів сприяє стабілізації працюючих сімей. Володіння житлом та землею дозволяє забезпечити основні потреби сім'ї, знизити витрати на проживання та стабілізувати їхнє життя. Крім того, підприємницькі активи дозволяють працюючим людям стати самозайнятими, розвивати власний бізнес та забезпечувати додатковий прибуток.

По-друге, створення активів сприяє збільшенню доходів та розвитку економіки. Володіння активами дозволяє працюючим людям здійснювати інвестиції, розвивати власні підприємства та збільшувати виробництво. Це стимулює економічне зростання, створює нові робочі місця та підвищує доходи населення. Такий підхід сприяє зменшенню соціальної нерівності, оскільки дає можливість працюючим людям покращити своє фінансове становище та розширити свої можливості.

Отже, створення активів для працюючих сімей в Ємені є важливим інструментом у зменшенні соціально-економічної нерівності. Це допомагає стабілізувати життя працюючих людей, забезпечити додаткові джерела доходу та стимулювати економічний розвиток країни.

Інвестування в освіту в Ємені є надзвичайно важливим засобом зменшення соціально-економічної нерівності. Освіта є ключовим фактором у побудові справедливого та стійкого суспільства.

Саме інвестування в освіту забезпечує рівні можливості для всіх груп населення. Надання якісної освіти дозволяє кожній дитині та молоді отримати основні знання та навички, що дає їм рівні стартові умови для майбутнього. Це особливо важливо для дітей з незаможних родин та віддалених районів, які зазвичай мають обмежений доступ до освіти.

З другої сторони, інвестування в освіту сприяє економічному розвитку. Високоякісна освіта формує висококваліфіковану робочу силу, що сприяє зростанню економіки. Освічене населення має кращі шанси на зайнятість, підприємницьку діяльність та інновації. Це стимулює створення робочих місць, збільшення доходів та зменшення бідності.

Також, інвестування в освіту сприяє підвищенню свідомості та розумінню соціальних проблем. Освічені люди більш відкриті до нових ідей, культурного розмаїття та громадського участі. Вони мають краще розуміння соціальних викликів, таких як рівність, людські права та сталий розвиток, і вносять активний внесок у будівництво справедливого суспільства.

Саме тому, інвестування в освіту в Ємені є важливим кроком у зменшенні соціально-економічної нерівності. Це сприяє рівним можливостям, економічному розвитку та формуванню усвідомленого та активного громадянства.

Згідно із думкою авторів статей Міжнародного валютного фонду, щоб подолати нерівність, потрібно давати роботу молоді [46]. З їх думкою, важко не погодитись, оскільки досить часто молодь, обділена залученням в роботу,

зачасту через брак досвіду, через що страждає соціально-економічна нерівність в країні. Саме тому створення робочих місць, завдяки зусиллям держави, стане чудовою стимуляцією економіки у скрутні для країни часи.

Створення державою робочих місць в Ємені є важливою стратегією для зменшення соціально-економічної нерівності та підвищення життєвого рівня населення. Ось чому це має велике значення:

По-перше, створення робочих місць забезпечує працевлаштування для безробітних та незайнятих груп населення. Це сприяє зменшенню бідності та залежності від соціальних допомог, а також підвищенню доходів сімей. Робочі місця також сприяють розширенню варіативності та вибору для працівників, покращуючи їхні соціально-економічні можливості.

По-друге, створення робочих місць сприяє економічному зростанню та розвитку. Робочі місця стимулюють попит на товари та послуги, підтримуючи розвиток підприємництва та промисловості. Це сприяє зростанню виробництва, залученню інвестицій та збільшенню валового внутрішнього продукту, що сприяє загальному економічному розвитку країни.

По-третє, створення робочих місць дозволяє покращити соціальну стабільність та зменшити соціальні конфлікти. Безробіття та висока безробітність можуть призводити до соціальної напруги та нерівності. Створення робочих місць допомагає забезпечити соціальну інтеграцію, зменшити нерівність та сприяти соціальному злагодженню.

Отже, створення державою робочих місць в Ємені є важливим інструментом у зменшенні соціально-економічної нерівності. Це сприяє забезпеченню працевлаштування, економічному розвитку та соціальній стабільності.

Підсумовуючи можна сказати, що зменшення нерівності в Ємені вимагає комплексного підходу та системних заходів. Основні шляхи зменшення соціально-економічної нерівності включають наступне:

1. Створення робочих місць та сприяння підприємництву для забезпечення працевлаштування та розширення доходів населення.

2. Інвестування в освіту та навчання, забезпечення доступу до якісної освіти для всіх груп населення.

3. Розширення доступу до покращених джерел води та санітарних умов, що забезпечить здоров'я та добробут населення.

4. Підвищення мінімальної заробітної плати для гарантування достойних умов праці та зменшення нерівності у доходах.

5. Розбудова соціального захисту, включаючи доступ до медичної допомоги, житла та соціальних послуг для найбільш уразливих груп населення.

Впровадження цих кроків у відповідних напрямках сприятиме зменшенню соціально-економічної нерівності в Ємені та сприяє побудові справедливого та стійкого суспільства.

3.2. Пропозиції, щодо врегулювання соціально-економічної нерівності в умовах пандемій на прикладі Демократичної республіки Конго 2018-2020рр.

В демократичній республіці Конго, протягом 2018-2020 років, внаслідок епідемії еболи, збільшилась соціально-економічна нерівність в країні. Першочергово зросла кількість безробітного населення. Хоч ВВП і ВНП зросли, проте це не допомогло із збереженням частки залученого до роботи населення. Причиною цьому, є занадто велике покладання влади в Конго на міжнародну підтримку, як спосіб зменшення соціально-економічної нерівності в країні. Також однією із проблем які виникли в Конго в цей період, це вбивства медичних працівників і представників ЗМІ, що показує політичну нестабільність всередині країни, що створює соціально-економічну нерівність в доступі до надійних джерел інформації у населення [47]. Основними методами для зменшення соціально-економічної напруги в Конго під час пандемій, я б обрав одночасну сукупність наступних чинників:

- фінансова допомога від інших держав;
- ізолювання епідемії в обмеженій локації, для зменшення поширення вірусу;
- державна політика щодо створення робочих місць;

- створення політичної стабільності в країні.

Фінансова допомога від інших держав в Конго під час пандемії еболи мала велику важливість для зменшення соціально-економічної нерівності. Ебола мала серйозний вплив на цю країну, спричинивши велику кількість смертей та економічні збитки.

Фінансова допомога забезпечує ресурси для боротьби з пандемією та надання медичної допомоги постраждалим. Це дозволяє знизити смертність та запобігти подальшому поширенню вірусу. Крім того, вона допомагає забезпечити необхідні медичні препарати, обладнання та персонал для ефективної ліквідації випадків еболи.

Фінансова допомога також сприяє відновленню економіки Конго, яка була сильно постраждала. Це включає відновлення місцевих підприємств, створення нових робочих місць та інвестиції в інфраструктуру. Це допомагає зменшити соціально-економічну нерівність шляхом стимулювання економічного зростання і покращення життя населення.

Фінансова допомога від інших держав також може мати позитивний ефект на систему охорони здоров'я та освіти. Це сприяє розвитку людського капіталу, забезпечує доступ до освіти та підвищує можливості для отримання кваліфікованої роботи.

Отже, фінансова допомога від інших держав в Конго відіграє критичну роль у зменшенні соціально-економічної нерівності, сприяючи боротьбі з пандемією, відновленню економіки та підвищенню якості життя населення, за рахунок збільшення доступу якісної медицини для більшої кількості населення. До прикладу, в статті африканських дослідників, згадується, що однією із проблем в Африці, є нестача якісного обладнання і незнання як ним користуватись [48, с.6].

На відміну від Ємену, Конго проводила якісні обмеження і локалізацію епідемії. Ізолювання епідемії в обмеженій локації насправді мало велику важливість для зменшення поширення вірусу під час пандемії еболи в Конго та

для зменшення соціально-економічної нерівності. Цей підхід був використаний з метою запобігання поширенню захворювання та збереження життів.

По-перше, ізоляція епідемії в обмеженій локації допомогла зупинити передачу вірусу з однієї людини на іншу, що дозволяє швидше і ефективніше контролювати випадки захворювання. Це дає можливість медичним працівникам зосередитися на наданні адекватної допомоги та лікуванні хворих, що допомагає знизити смертність та покращити результати лікування.

По-друге, ізоляція епідемії в обмеженій локації дозволяє уряду та міжнародним організаціям зосередити свої зусилля на конкретній території, що допомагає ефективніше координувати допомогу та ресурси. Це може включати надання медичного обладнання, ліків, вакцин, а також фінансову та технічну підтримку.

Крім того, ізоляція епідемії в обмеженій локації допомагає запобігти паніці та страху, що можуть сприяти соціально-економічній нерівності. Вона забезпечує певний рівень безпеки та спокою серед населення, що дозволяє їм зосередитися на власному благополуччі та відновленні своїх ділових та особистих справ.

Таким чином, ізоляція епідемії в обмеженій локації є важливим інструментом для зменшення поширення вірусу під час пандемії еболи в Конго та сприяє зменшенню соціально-економічної нерівності шляхом забезпечення швидкого та ефективного контролю над захворюванням. І вкрай рекомендується для використання усім державам, незалежно від їх рівня розвитку.

Проте, не варто забувати, що покладатись тільки на міжнародну підтримку, є вкрай поганим вибором для будь-якої держави, і саме тому варто займатись і власною економічно-соціальною політикою, наприклад створенням робочих місць.

Державна політика створення робочих місць може бути ефективним способом зменшення соціально-економічної нерівності, особливо як альтернатива міжнародній фінансовій підтримці.

Держави можуть вживати різноманітні заходи для сприяння створенню робочих місць. Перш за все, вони можуть привертати інвестиції від внутрішніх та зовнішніх джерел, надавати податкові пільги та інші стимули для підприємництва. Такі заходи можуть сприяти розвитку приватного сектору і збільшенню кількості робочих місць.

Крім того, держави можуть вкладати ресурси у створення секторів, які мають потенціал для забезпечення зайнятості, таких як сільське господарство, малі та середні підприємства, інфраструктура та громадські роботи. Це може стимулювати економічний розвиток та створювати нові робочі місця, зокрема в менш розвинених регіонах.

Також, держава може забезпечувати освіту, навчання та перекваліфікацію для своїх громадян, що дозволить їм отримати нові навички та зайнятість у галузях економіки, що розвиваються. Інвестиції у людський капітал можуть допомогти зменшити рівень безробіття та покращити заробітну плату.

Як варіант, держава може встановлювати мінімальну заробітну плату та надавати соціальні пільги для захисту найбільш вразливих груп населення. Це може допомогти забезпечити мінімальний рівень доходу та забезпечити більш справедливі умови праці для всіх.

В цілому, державна політика створення робочих місць може бути ефективним інструментом для зменшення соціально-економічної нерівності. Вона сприяє створенню робочих місць, покращенню доходів та забезпеченню рівних можливостей для всіх громадян. Тим самим, вона може зменшити залежність від зовнішньої фінансової підтримки та сприяти сталому економічному розвитку країни.

Проте, усе це не матиме значення, і перетворить ситуацію на подібну до того що ми бачили у Ємені, якщо у країні не буде політичної стабільності.

Політична стабільність в Конго під час пандемії еболи має велику важливість для зменшення соціально-економічної нерівності. Стабільність управління та політичної ситуації допомагає уряду та міжнародним організаціям

ефективно боротися з пандемією та забезпечити рівний доступ до медичної допомоги та ресурсів.

По-перше, політична стабільність сприяє координації зусиль між урядом, громадськими організаціями та міжнародними партнерами. Це дозволяє забезпечити ефективне співробітництво, обмін інформацією та ресурсами для боротьби з епідемією. Крім того, стабільність політичної ситуації сприяє залученню необхідного фінансування та медичних ресурсів для боротьби з еболою.

По-друге, політична стабільність сприяє довірі громадян до уряду та медичної системи. Це забезпечує більшу впевненість населення в заходах проти епідемії та допомагає залучити громадську підтримку та співпрацю. Коли люди мають довіру до урядових інституцій, вони більш схильні дотримуватись медичних порад, співпрацювати з медичним персоналом та приймати необхідні заходи безпеки.

Крім того, політична стабільність сприяє економічному розвитку та залученню інвестицій. Під час пандемії еболи стабільна політична ситуація забезпечує бізнесам та підприємцям впевненість у майбутньому та стимулює їх інвестиції в регіон. Це сприяє створенню нових робочих місць, зміцненню економіки та зменшенню соціально-економічної нерівності.

Отже, політична стабільність в Конго під час пандемії еболи є важливим чинником у зменшенні соціально-економічної нерівності шляхом забезпечення ефективної боротьби з епідемією та стимулювання економічного розвитку.

Зменшення соціально-економічної нерівності в Конго під час пандемії еболи потребує комплексного підходу, який включає кілька ключових елементів. По-перше, необхідно забезпечити фінансову допомогу та медичну підтримку від міжнародних організацій і іноземних держав. Це дозволить забезпечити доступ до необхідних медичних ресурсів та засобів, а також покращити інфраструктуру охорони здоров'я.

Другий елемент полягає в ефективному управлінні та координації зусиль на національному та місцевому рівнях. Це означає забезпечення політичної

стабільності, довіри до уряду та медичної системи, а також використання наукових даних та експертного досвіду для прийняття рішень.

Третій елемент - це ізолювання епідемії в обмеженій локації. Швидке реагування на випадки захворювання, контроль над поширенням вірусу та надання медичної допомоги сприяють зниженню смертності та покращенню результатів лікування.

Нарешті, важливим елементом є підтримка економічного розвитку та створення робочих місць. Інвестиції, підприємництво та стимулювання місцевої економіки допоможуть зменшити соціально-економічні нерівності та сприятимуть відновленню регіону після пандемії.

Узагальнюючи, зменшення соціально-економічної нерівності в Конго під час пандемії еболи вимагає фінансової допомоги, політичної стабільності, ефективного управління, ізоляції епідемії та економічного розвитку. Цей комплексний підхід може сприяти покращенню ситуації та забезпеченню більш рівних умов для всього населення усіх країн зі схожим перебігом подій до Конго і не тільки.

3.3. Пропозиції, щодо врегулювання соціально-економічної нерівності в умовах пандемій на прикладі Сінгапуру 2019-2020рр.

Сінгапур можна вважати державою-еталоном у подоланні соціально-економічної нерівності загалом. Частково цей успіх полягає в тому, що Сінгапур здійснював правильну економічну і соціальну політику задовго до настання скрутних часів.

До прикладу на думку авторів видання DataDrivenInvestor, ключовими в успіху Сінгапуру є [49]:

- подолання корупції;
- низькі податкові ставки;
- висока якість навчання;
- стимуляція населення створювати заощадження.

На думку ж видання Asia Times, запорукою успіху Сингапуру є : географія та сусідство, стабільне політичне середовище та політика держави у різних сферах, ефективний та компетентний державний сектор, сприятливе для бізнесу середовище, життєздатність, незважаючи на нерівність [50].

З усього цього переліку, я б виділив як важливі елементи у подоланні соціально-економічної нерівності : подолання корупції, стимуляція населення створювати заощадження, ефективний та компетентний державний сектор. Пропоную розібрати, чому ж ці пункти настільки важливі для завчасного подолання нерівності в країні.

Корупція є серйозною загрозою для соціально-економічної нерівності, і подолання її має вирішальне значення для досягнення справедливого та стійкого суспільства. Корупція породжує нездорову систему, в якій влада та ресурси концентруються в руках обмеженого кола людей, тим самим поглиблюючи соціальні та економічні нерівності.

Подолання корупції сприяє створенню рівних умов для всіх громадян, незалежно від їхнього статусу та засобів. Це стимулює економічний розвиток, привертає інвестиції та сприяє підвищенню довіри до державних інституцій. Відсутність корупції дозволяє ефективно використовувати публічні ресурси, забезпечуючи соціальні програми, освіту, охорону здоров'я та інфраструктуру для всіх верств населення.

Крім того, боротьба з корупцією допомагає зміцнити верховенство права і забезпечити рівність перед законом. Вона сприяє створенню прозорих та відкритих механізмів прийняття рішень, що дозволяє громадянам брати участь у процесах, що впливають на їхнє життя.

Окрім економічних переваг, подолання корупції має суттєвий соціальний вплив. Воно забезпечує рівні можливості для всіх, сприяючи розвитку освіти, підвищенню якості життя тим самим зменшенню нерівності. Це сприяє зміцненню соціальної солідарності та довіри між громадянами.

Отже, подолання корупції є необхідним елементом стратегії зменшення соціально-економічної нерівності. Воно сприяє створенню справедливого,

стійкого та процвітаючого суспільства, де всі громадяни мають рівні можливості та доступ до ресурсів.

Шляхи подолання корупції включають комплексну стратегію, що охоплює різні аспекти суспільного життя. Ось кілька шляхів, які можуть сприяти боротьбі з корупцією:

1. Зміцнення правової системи: Ефективні антикорупційні закони, незалежні суди та прозорий судовий процес є ключовими факторами у подоланні корупції. Необхідно забезпечити суворе дотримання закону та покарання для порушників.

2. Прозорість та відкритість: Встановлення прозорих інституційних процедур, публічного доступу до інформації та механізмів звітності допоможуть у зменшенні можливостей для корупційних дій.

3. Етичне лідерство: Високий стандарт етичності серед політичних діячів та посадовців є важливим у подоланні корупції. Чесні та віддані лідери, які відмовляються від корупційних практик та приймають відповідальні рішення, є важливими факторами для створення антикорупційної культури.

4. Залучення громадськості: Активна участь громадськості у контролі та нагляді за діяльністю державних органів та посадовців є важливою складовою боротьби з корупцією. Громадські організації, незалежні ЗМІ та інші активні учасники життя країни мають відігравати активну роль у виявленні, розкритті та запобіганні корупційним практикам.

5. Економічна реформа: Запровадження реформ в економіці, що сприяють створенню конкурентного середовища, зменшенню бюрократії та політичного впливу на економіку, може знизити можливості для корупційних схем.

6. Міжнародне співробітництво: Корупція є глобальною проблемою, і співробітництво між країнами у боротьбі з нею є необхідним. Обмін досвідом, спільні розслідування та взаємна підтримка можуть зміцнити ефективність боротьби з корупцією.

Ці шляхи можуть стати основою для системного підходу до подолання корупції. Важливо зрозуміти, що боротьба з корупцією є довгостроковим процесом, який вимагає суцільного зусилля та постійної підтримки усіх суспільних верств.

Стимулювання населення до створення заощаджень має не менш важливе значення у зменшенні соціально-економічної нерівності. Заощадження сприяють стабільності та розвитку економіки, а також забезпечують індивідуальну фінансову безпеку. Ось кілька причин, чому це важливо:

1. Економічний розвиток: Заощадження можуть бути використані для інвестицій у підприємництво, освіту, технологічний прогрес та інфраструктуру. Це стимулює економічне зростання, створення нових робочих місць та залучення інвестицій, що в свою чергу сприяє зменшенню нерівності.

2. Фінансова стійкість: Заощадження допомагають людям управляти фінансовими негараздами та непередбаченими витратами. Вони забезпечують фінансову безпеку в разі втрати роботи, медичних проблем або інших непередбачуваних обставин.

3. Рівень освіти та можливостей: Заощадження відкривають двері до вищої освіти та професійного розвитку. Вони дозволяють людям отримати доступ до нових навичок та кваліфікацій, що розширює їхні можливості на ринку праці та забезпечує соціальний підйом.

4. Пенсійна безпека: Заощадження є основою для забезпечення достойного життя на пенсії. Люди, які мають засоби накопичення, можуть забезпечити собі стабільну пенсійну оплату та не залежати виключно від соціальних програм.

5. Розширення доступу: Стимулюючи населення до заощаджень, ми розширюємо доступ до фінансових послуг і продуктів, що сприяє фінансовій інклюзії та рівноправності.

Стимулювання населення до створення заощаджень є ефективним способом зменшення соціально-економічної нерівності, підвищення стабільності та забезпечення кращого майбутнього для всіх громадян.

На останок, ефективний та компетентний державний сектор відіграє важливу роль у зменшенні соціально-економічної нерівності. Ось кілька причин, чому це має велике значення:

Розвиток соціальних програм: Держава може впроваджувати соціальні програми, які спрямовані на зменшення нерівності і підтримку уразливих груп населення. Ефективний державний сектор забезпечує розробку, реалізацію та моніторинг таких програм, що сприяє соціальній справедливості.

Реформа податкової системи: Держава може впроваджувати прогресивну систему оподаткування, що забезпечує більшу фінансову справедливість. Ефективний державний сектор здатний виконувати роль у зборі податків, боротьбі з ухиленням від оподаткування та ефективному використанні отриманих коштів для забезпечення соціальної допомоги та інфраструктурних проєктів.

Регулювання ринку праці: Державний сектор може встановлювати мінімальні стандарти праці, забезпечувати рівні умови для всіх працівників та боротися з експлуатацією. Компетентний державний сектор виконує функцію контролю та регулювання ринку праці, що сприяє створенню справедливих умов праці та зменшенню нерівності.

Інфраструктурні проєкти: Держава може розробляти та реалізовувати інфраструктурні проєкти, які сприяють розвитку та підвищенню якості життя у всіх регіонах країни. Ефективний державний сектор забезпечує планування, фінансування та належне виконання таких проєктів, що створює рівні можливості для всіх громадян.

Боротьба з корупцією: Корупція є однією з головних причин соціально-економічної нерівності. Ефективний державний сектор впроваджує механізми боротьби з корупцією, забезпечуючи прозорість, відповідальність та етичне лідерство.

Ефективний та компетентний державний сектор, як ми бачимо, є необхідним фактором у забезпеченні соціально-економічної справедливості та

зменшенні нерівності. Це створює сприятливі умови для розвитку країни та підвищення якості життя всіх її громадян.

Отже, у висновку можна сказати, що зменшення нерівності в Сінгапурі вимагало поєднання кількох стратегій.

Подолання корупції було необхідним для забезпечення чесного та прозорого управління, що сприяло розподілу ресурсів та можливостей без упереджень.

Стимулювання населення створювати заощадження підтримує фінансову стабільність та забезпечує можливості для освіти та розвитку.

Крім того, створення ефективних і компетентних державних органів гарантує належну реалізацію соціальних програм, розвиток інфраструктури та забезпечення рівних умов на ринку праці.

Ці стратегії, взяті разом, створюють основу для зменшення соціально-економічної нерівності в Сінгапурі, забезпечуючи більш справедливий та більш рівноправний розвиток для всіх громадян.

У висновку, до даного розділу, можна сказати, що за найбільш ідеальних умов, потрібно створювати гарне підґрунтя для зменшення соціально-економічної нерівності, шляхом створення компетентних державних інституцій, подоланням корупції в країні, навчанням населення до інвестування і заощадження, проте, якщо ситуація склалась погано, то вдалою тактикою для подолання нерівності під час пандемії, або ж після її завершення буде створення державних програм із забезпечення населення роботою.

Наступним кроком буде залучення міжнародних організацій і інших держав для допомоги, оскільки саме міжнародне товариство, може в критичні ситуації, допомогти державам у речах, в яких інститути цієї держави, можуть бути недостатньо компетентними.

Не менш важливим, буде створення стабільної політичної ситуації в країні, оскільки тільки у стабільній країні, будуть стабільні і якісні інституції, які будуть робити все можливе, для допомоги своїм громадянам.

ВИСНОВКИ

Першочергово, у висновках, хочу відзначити, що вплив пандемій на соціально-економічну нерівність, напряду залежить від ситуації, та минулого цієї країни. Чим більш нестабільною є країна, тим більша соціально-економічна нерівність в цій країні, може виникнути на підґрунті минулих подій і їх наслідків.

На прикладі Ємену, можна сказати, що державам у яких нестабільна політична ситуація, приходить найгірше під час різних глобальних викликів, оскільки ефективна боротьба із глобальними викликами і їх наслідками, вимагає якісних і стабільних державних інституцій в першу чергу, чого, нестабільні держави запропонувати не можуть.

Наступним чинником, після стабільної політичної ситуації в країні, для подолання соціально-економічної нерівності має бути підтримка міжнародного товариства. Дуже часто саме підтримка міжнародних організацій або інших держав, може стати вагомою у подоланні негараздів. Проте, знову ж таки, незалежно від допомоги і її кількості і виду, усе це не матиме сенсу без надійних конституцій.

Саме тому варто завчасно, як Сингапур, робити усе можливе для подолання соціально-економічної нерівності шляхом зменшення корупції в країні. Є багато різних шляхів для зменшення корупції в країні, проте усі вони повинні призвести до одного результату, створення надійної політичної системи адміністрування державою, якій будуть довіряти громадяни.

Наступним кроком, для держави буде, попри пандемію, забезпечувати громадян, робочими місцями, як і з корупцією, є багато шляхів як це можна зробити, до прикладу можна зменшити податки на прибутки фізичних осіб, тим самим стимулюючи розвиток підприємництва, тим самим стимулюючи підприємства до розширення із подальшим створенням робочих місць, збільшенням ВВП і ВНП країни.

Не менш вагомим, для держав, які прагнуть покращити ситуації із нерівністю в своїй країні, буде попіклуватись про освіту і її доступність для

вразливих верств населення. Забезпечення освітою вразливих верств населення є важливою складовою в подоланні нерівностей в суспільстві.

Освіта надає людям можливість розвиватися, отримувати нові знання та навички, що дозволяє їм покращити свої життєві умови. Це сприяє зменшенню соціально-економічних нерівностей, забезпечує рівні можливості для всіх громадян і сприяє створенню більш справедливого суспільства.

Збільшення мінімальної заробітної плати є важливим інструментом у боротьбі з нерівністю. Встановлення достатнього рівня оплати праці допомагає зменшити відставання доходів у найнижчих соціальних груп населення, що в свою чергу збільшує їхню фінансову стабільність. Це сприяє поліпшенню якості життя людей, зменшенню соціально-економічних нерівностей та сприяє будівництву справедливого суспільства.

Ізоляція пандемій є важливим кроком у подоланні нерівності, оскільки забезпечує рівність доступу до охоронних заходів та медичної допомоги. Це дозволяє зменшити ризик поширення хвороби серед уразливих верств населення, які можуть бути більш вразливими і мають обмежений доступ до медичних ресурсів. Ізоляція пандемій також сприяє зменшенню економічних нерівностей, оскільки захист від хвороби дозволяє людям зберегти свої робочі місця, дохід та економічну стабільність.

Наостанок, створення ефективних і компетентних державних інституцій є ключовим фактором у подоланні нерівності в суспільстві. Такі інституції забезпечують реалізацію прав людини, забезпечують рівний доступ до послуг, ресурсів та можливостей для всіх громадян.

Компетентні державні інституції сприяють впровадженню ефективних політик та програм, спрямованих на зменшення соціально-економічних розривів. Вони регулюють роботу ринків, забезпечують рівні умови конкуренції та захищають інтереси уразливих верств населення.

Ефективні державні інституції забезпечують прозоре та справедливе управління, що сприяє зменшенню корупції та недбалості. Вони забезпечують

розподіл ресурсів, соціальний захист та надання соціальних послуг, що допомагають знизити соціальну нерівність.

Крім того, створення ефективних і компетентних державних інституцій сприяє підтримці правової держави, захищає громадян від безправ'я та надає їм можливість реалізовувати свої права та свободи. В результаті, це сприяє будівництву справедливого суспільства, де кожна людина має рівні можливості та гідне життя.

У висновку, можна сказати, що забезпечення освітою вразливих верств населення, збільшення мінімальної заробітної плати, ізоляція пандемій та створення ефективних і компетентних державних інституцій, заодно із зменшенням корупції і міжнародною підтримкою є важливими складовими в подоланні нерівності. Ці заходи сприяють створенню справедливого суспільства, де кожна людина має рівні можливості та доступ до необхідних ресурсів і послуг. Шлях до подолання нерівностей вимагає цілеспрямованих дій та спільних зусиль, які повинні включати як соціальні, економічні, так і політичні аспекти для досягнення мети справедливого суспільства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Джон Л. Сейтц, Крістен А. Хайт - Глобальні виклики. Вступ. - 2012. с.1
2. Звіт про глобальні ризики за 2023 рік. с.6 URL:
https://www3.weforum.org/docs/WEF_Global_Risks_Report_2023.pdf?_gl=1*bqxcfk*_up*MQ..&gclid=Cj0KCQiAgaGgBhC8ARIsAAAYLfEGKx_Mbmsn4IH-EaIfFY9g4ImUt8uTGo2OXdT5s1O7KyjDqheFKjMaAgtXEALw_wcB
3. Фарід Закарія - 10 Уроків для світу після пандемії / пер. з англ. Анна Марховська і Орина Ємельянова. - Київ. : Наш Формат, 2021. - 264с.
4. Richard Wike, “The Global Consensus: Inequality Is a Major Problem,” Pew Research, November 15, 2013, <https://www.pewresearch.org/fact-tank/2013/11/15/theglobal-consensus-inequality-is-a-major-problem/>.
5. Тлумачний словник української мови: понад 12500 статей / за ред. В.С. Калашникова. Харків, 2004. 992 с.
6. Економічна політика: навч. посіб./ за заг. ред. О. О. Беляєв. Київ, 2004. 287 с.
7. Левкулич В. В. Ідея соціальної рівності в епоху Античності. Мультиверсум. Філософський альманах. 2008. Вип. 71. С. 139-150.
8. Ding, Y. (2004), “Social and Economic Disparities”, EOLSS, Environment and development, [Online], vol. 1. URL: <https://www.eolss.net/Sample-Chapters/C13/E4-25-04.pdf> (Accessed 10 Sep 2019).
9. Гвелесіані А. Г. Диференціація грошових доходів населення: сутність і механізм регулювання: автореф. дис. ... канд. екон. наук: 08.00.07. Київ, 2007. 19 с.
10. Економічна енциклопедія. Т. 2 / відп. ред. С.В. Мочерний. Київ, 2000. 864 с.
11. Енциклопедія бізнесмена, економіста, менеджера / за ред. Р. Дяківа. Київ, 2000. 703 с.
12. Соціологічний енциклопедичний словник. URL:
http://mirslovarei.com/content_soc/poljarizacija-socialnaja-3620.html#ixzz2GjkJQipp

- 13.Improving healthcare access in developing markets. Abdul Latif Jameel Health. URL: <https://aljhealth.com/en/insights/healthcare-access-worldwide/>
- 14.EFW: Education finance watch 2021. Global Education Monitoring Report Team, World Bank. 2021. URL: <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000375577>
- 15."CHOLERA SITUATION IN YEMEN" (PDF). WHO OCHA reliefweb. December 2020. Archived (PDF) from the original on 10 March 2021. Retrieved 30 December 2020. URL: <https://web.archive.org/web/20210310132935/https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/Cholera%20situation%20in%20Yemen%2C%20December%202020.pdf>
- 16."WHO EMRO Outbreak update - cholera in Yemen, 19 December 2017 Cholera Epidemic and pandemic diseases". www.emro.who.int. Archived from the original on 1 December 2018. Retrieved 10 November 2018. URL: <https://web.archive.org/web/20181201191617/http://www.emro.who.int/pandemic-epidemic-diseases/cholera/outbreak-update-cholera-in-yemen-19-december-2017.html>
- 17."Cholera – Global situation". www.who.int. Retrieved 24 April 2023. URL: <https://www.who.int/emergencies/disease-outbreak-news/item/2023-DON437>
- 18."UNICEF Yemen Humanitarian Situation Report - reporting period 1 – 28 February 2021 [EN/AR] - Yemen". ReliefWeb. Archived from the original on 17 August 2021. Retrieved 17 August 2021. URL: <https://web.archive.org/web/20210817155037/https://reliefweb.int/report/yemen/unicef-yemen-humanitarian-situation-report-reporting-period-1-28-february-2021-enar>
- 19."Statement from UNICEF Executive Director Anthony Lake and WHO Director-General Margaret Chan on the cholera outbreak in Yemen as suspected cases exceed 200,000" (Press release). UNICEF. 24 June 2017. Archived from the original on 2 July 2017. Retrieved 26 June 2017. URL:

<https://www.unicef.org/press-releases/statement-unicef-executive-director-anthony-lake-and-who-director-general-margaret>

20. "WHO | Ebola virus disease – Democratic Republic of the Congo". WHO. Archived from the original on 11 March 2021. Retrieved 11 March 2021. URL:
<https://web.archive.org/web/20210311194443/https://www.who.int/csr/don/26-June-2020-ebola-drc/en/>
21. "Operations Dashboard for ArcGIS". who.maps.arcgis.com. 25 June 2020. Retrieved 28 June 2020. URL:
<https://who.maps.arcgis.com/apps/dashboards/e70c3804f6044652bc37cce7d8fcef6c>
22. Belluz, Julia. "An Ebola "perfect storm" is brewing in Democratic Republic of the Congo". Vox. Retrieved 26 September 2018. URL:
<https://www.vox.com/2018/9/25/17903092/drc-ebola-outbreak-war-kivu>
23. "World Digest: CONGO: Death toll tops 1,000 in Ebola outbreak". The Washington Post. 3 May 2019. Retrieved 5 May 2019. URL:
https://www.washingtonpost.com/national/world-digest-may-3-2019/2019/05/03/3aae762c-6db2-11e9-8f44-e8d8bb1df986_story.html
24. Huang, Eustance. "Outbreak of dengue fever in Southeast Asia is 'exploding' amid the coronavirus fight". CNBC. URL:
<https://www.cnbc.com/2020/07/10/outbreak-of-dengue-fever-in-southeast-asia-is-exploding-amid-the-coronavirus-fight.html>
25. "Dengue surveillance data, Jan - Mar 2020" . National Environment Agency. URL: [https://www.nea.gov.sg/docs/default-source/default-document-library/q1-2020-dengue-surveillance-data-\(74kb\).pdf](https://www.nea.gov.sg/docs/default-source/default-document-library/q1-2020-dengue-surveillance-data-(74kb).pdf)
26. "Dengue surveillance data, Apr - Jun 2020" . National Environment Agency. URL: [https://www.nea.gov.sg/docs/default-source/default-document-library/q2-2020-dengue-surveillance-data-\(163kb\)d440a13ca7424ccaaa873e93d5c95ba2.pdf](https://www.nea.gov.sg/docs/default-source/default-document-library/q2-2020-dengue-surveillance-data-(163kb)d440a13ca7424ccaaa873e93d5c95ba2.pdf)

- 27."Dengue surveillance data, Jul - Sep 2020" . National Environment Agency. URL: [https://www.nea.gov.sg/docs/default-source/default-document-library/q3-2020-dengue-surveillance-data-\(162kb\).pdf](https://www.nea.gov.sg/docs/default-source/default-document-library/q3-2020-dengue-surveillance-data-(162kb).pdf)
- 28."Dengue surveillance data, Oct - Dec 2020" . National Environment Agency. URL: <https://www.cnbc.com/2020/07/10/outbreak-of-dengue-fever-in-southeast-asia-is-exploding-amid-the-coronavirus-fight.html>
- 29.Unemployment, total (% of total labor force) (modeled ILO estimate) - Yemen, Rep. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/SL.UEM.TOTL.ZS?end=2021&locations=YE&start=2015>
30. Share of deaths attributed to unsafe water sources URL: <https://ourworldindata.org/grapher/share-deaths-unsafe-water?tab=chart&time=2015..2019&country=~YEM>
- 31.GDP per capita (current US\$) - Yemen, Rep. URL: https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.PCAP.CD?end=2021&locations=YE&most_recent_value_desc=true&start=2010
- 32.GNI per capita, Atlas method (current US\$) - Yemen, Rep. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/NY.GNP.PCAP.CD?end=2018&locations=YE&start=2009>
- 33.Unemployment, total (% of total labor force) (modeled ILO estimate) - Congo, Dem. Rep. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/SL.UEM.TOTL.ZS?end=2022&locations=CD&start=2017&type=shaded>
- 34.GDP per capita (current US\$) - Congo, Dem. Rep. URL: https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.PCAP.CD?end=2021&locations=CD&most_recent_value_desc=true&start=2017
- 35.GNI per capita, Atlas method (current US\$) - Congo, Dem. Rep. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/NY.GNP.PCAP.CD?end=2021&locations=CD&start=2017>

- 36.Share of deaths attributed to unsafe water sources, 2017 to 2019 URL:
<https://ourworldindata.org/grapher/share-deaths-unsafe-water?tab=chart&time=2017..2019&country=~COD>
- 37.Unemployment, total (% of total labor force) (modeled ILO estimate) - Singapore URL:
<https://data.worldbank.org/indicator/SL.UEM.TOTL.ZS?end=2022&locations=SG&start=2017&type=shaded>
- 38.Mr Cheung Wai-lam. Unemployment-Related Benefits Systems in Singapore 2000. URL: <https://www.legco.gov.hk/yr99-00/english/sec/library/e17.pdf>
- 39.GDP per capita (current US\$) - Singapore URL:
https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.PCAP.CD?end=2021&locations=SG&most_recent_value_desc=true&start=2017
40. Charles Wankel - Encyclopedia of Business in Today's World Tom 1. 2009. c.78
- 41.GNI per capita, Atlas method (current US\$) - Singapore URL:
<https://data.worldbank.org/indicator/NY.GNP.PCAP.CD?end=2021&locations=SG&start=2017>
- 42.Share of deaths attributed to unsafe water sources, 2017 to 2019 URL:
<https://ourworldindata.org/grapher/share-deaths-unsafe-water?tab=chart&time=2017..2019&country=~SGP>
- 43.Дарон Аджемоглу і Джеймс Робінсон - Чому нації занепадають Походження Влади, Багатства та Бідності / пер. з англ. Олександр Демянчук. - Київ. : Наш Формат, 2016 - 440с.
- 44.Centers for Disease Control and Prevention, National Center for Emerging and Zoonotic Infectious Diseases (NCEZID), Division of Foodborne, Waterborne, and Environmental Diseases at CDC - Assessing Access to Water & Sanitation URL: <https://www.cdc.gov/healthywater/global/assessing.html>
- 45.John A. Powell - Six policies to reduce economic inequality. 2014. URL: <https://belonging.berkeley.edu/six-policies-reduce-economic-inequality>

46. Burcu Hacibedel, Priscilla Muthoora - To Reduce Inequality, Employ Young People. 2019. URL: <https://www.imf.org/en/Blogs/Articles/2019/06/13/blog-to-reduce-inequality-employ-young-people>
47. The Washington Post. - "World Digest: CONGO: Death toll tops 1,000 in Ebola outbreak" 2019. URL: https://www.washingtonpost.com/national/world-digest-may-3-2019/2019/05/03/3aae762c-6db2-11e9-8f44-e8d8bb1df986_story.html
48. The Authors. - Revisiting the issue of access to medicines in Africa: Challenges and recommendations. Public Health Challenges published by John Wiley & Sons Ltd. 2022. URL: https://www.researchgate.net/publication/361306473_Revisiting_the_issue_of_access_to_medicines_in_Africa_Challenges_and_recommendations
49. Arsalan Haroon - How Singapore Get So Rich. DataDrivenInvestor. 2022. URL: <https://medium.datadriveninvestor.com/how-singapore-get-so-rich-496609b7a17d>
50. Joon Young Kwon - Why Singapore is rich and will remain rich. Asia Times. 2021. URL: <https://asiatimes.com/2021/07/why-singapore-is-rich-and-will-remain-rich/>